

19
60

6-4-70

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ

Άριθ. Έρωτ. Μαν II 60/1970

A!
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΩΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1-2/1-3/1970

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1. Έξεταζόμενος τόπος (χωρίον, κεφαλόπολις) .. Κλεισώρεια
 (παλαιότερον όνομα Τραπατάνισσαν), Επαρχίας Βοΐου,
 Νομού Κοζάνης
2. Όνοματεπώνυμον τοῦ ἔξετάσαντος καὶ συμπληρώσαντος Επίδημος
Μ. Παναγιατόπουλος ἐπάγγελμα . Διδάσκαλος
 Ταχυδρομική διεύθυνσις Κλεισώρεια-Βοΐου-Κοζάνης
 Πόσα ἔτη διαμένει εἰς τὸν ἔξεταζόμενον τόπον .. 7
3. Άπο ποῖα πρόσωπα κατεγράφησαν αἱ παρατιθέμεναι πληροφορίαι :
 α) όνομα καὶ ἐπώνυμον Ανδρέας Βασιάτουλος, Συγχριτόνος Ο.Γ.Α.
 ήλικια .. 77 γραμματικαὶ γνώσεις Δημοσιονομίας
 τόπος κατοικιώς Κλεισώρεια-Βοΐου
 2) Ιωάννης Περρούλης, Κυριαζιούνος Ο.Γ.Α.
 3) Ιωάννης Γερμανούλης, γνώσεις Δημοσιονομίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ

Α'. α'. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920

- 1) Ποιαὶ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ προωρίζοντο διὰ σποράν καὶ ποῖαι διὰ
 βοσκὴν ποιμνίων ; Ἄγροι μοι περιοχαὶ προωρίζοντο διὰ σποράν, ὅποι αἱ αγοραὶ διὰ βοσκὴν ποιμνίων.
 "Υπῆρχον αὖται χωρισταὶ ἢ ἐνηλλάσσοντο κατὰ χρονικὰ διαστήματα ; Υπῆρχον χωρισταὶ."
- 2) Εἰς ποίους ἀνῆκον ὡς ιδιοκτησίαι ; α) εἰς φυσικὰ πρόσωπα,
 δῆλο. εἰς τοὺς χωρικούς· β) εἰς γαιοκτήμονας ("Ελληνας ἢ ξένους, ὡς, π.χ. Τούρκους")· γ) εἰς Κοινότητας· δ) εἰς μονάς κλπ? Αγροίοι εἰς Τούρκους Μητέρες ή Λιό τὸ έτος 1923 εἰς φυσικά πρόσωπα.
- 3) Ο πατήρ διατηρεῖ τὴν περιουσίαν του συγκεντρωμένην καὶ μετὰ τὸν
 γάμον τῶν τέκνων του, διανεμομένης ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν του ; Την διατηρεῖ ο πατήρ. Μαζί διανέμεται μετά τὸν θάνατον του.

- β'. 1) Οι κάτοικοι ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὴν γεωργίαν ἢ μόνον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ; ἢ συγχρόνως εἰς ἀμφοτέρας, δηλ. τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ; **Ἄσχολοι/ται συγχρόνως.. εἰς τὴν γεωργίαν. ή/αι κτηνοτροφίαν.**
- 2) Οι τεχνῖται (δηλ. οἱ βιοτέχναι), ἀσχολοῦνται ἐν παρέργῳ, καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ; **Ναι, αλλὰ κ. εἰς τὴν κτηνοτροφίαν.**
- γ'. 1) Εἰς τὰ μεγάλα κτήματα : τῶν γαιοκτημόνων (τσιφλικούχων), τῶν μοναστηρίων ποιοὶ εἰργάζοντο εἰς αὐτά ; καὶ ὑπὸ ποίους ὄρους ὡς ἄτομα ἢ μὲν ὄλόκληρον τὴν οἰκογένειάν των ; **Δερ. οὐδείς/είναι κατέπατο, οὐδὲ μοναστηρίαν. Τίρα τοῦ 1923, ἐπί. Μητέρων. Εἰργάζοντο εἰς τοὺς ἀγρούς. Ήταν λιθοί. μόνον ἄνδρες.**
- 2) Πῶς ἐκαλοῦντο οὗτοι ; (κολλῆγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημισα-
κάτοροι κλπ.) Ποία ἦτο ἡ κοινωνική των θέσις ; ...
**Οὔτοι. Καλούντο χοιριμιάρδες. Η λοιπωνιά των εἶτας
ητοι μακεδόνων.**
- 3) Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή των ; (εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα;) **Σία χρήμα.**
- 4) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ἔργαται ; ἐποχικῶς, δηλ. διὰ τὸ θερισμὸν τὸ ἀλώνισμα, τὸν τρυγητὸν ἢ διὰ δύλον τὸν χρόνον ; **Άπο πού προήρχοντο οὗτοι. ήσαν ἄνδρες μόνον ἢ καὶ γυναῖκες ; ποίουν ἀμοιβήν ἐλάμβανον ἡμερομίσθιον εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος ;** **Ἐχρησι-
μοποιοῦντο. ἐποχιακῶς. Διάρρεες. Κ. χοιριμιάς. Ή τοῦ χαρίου
ἢ. τῶν πέριξ χωρίων. Κ. ἐπικαλύπτοντο σία. τὸ εέρικμα εἰς χρῆ-
μα κ. σία το ἀλώνισμα εἰς εἶδος.**
- 5) **Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ δοῦλοι (ὑπηρέται) ἢ δοῦλαι ;** **Ἐὰν ναι,
ἀπὸ ποίους τόπους προήρχοντο;** **Ναι. Ἐχρησιμοποιούντο. μόνον
διάρρεες οἱ χοιριμιάρδες, οἱ ὄλοιοι προπορχότοι. Έπει τῶν
πέριξ χωρίων Δραγασιάς, Δαμασκηνέας κ.τ.χ.**
- 6) α) Οι νέοι καὶ αἱ νέαι τοῦ τόπου προ ἐπήγανται δι' ἀνεύρεσιν
ἔργασίας ; **Μόνον. οἱ νεοί. ἐπηγάντων δι' ἀνεύρεσιν.**
**Ἐργασίας. κ. ίδια εἰς τὴν Ναυπλίον. Κ. Αχρίσιανύπολιν, ἡς
το εεωτέρων τοῖς Επιλίδος.**
- β) Επήγανται ἐποχικῶς : ὡς ἔργαται ἢ ὡς τεχνῖται
κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφεῖς (μπογιατζῆδες), πρα-
ματευτάδες (ἐμποροί) κλπ. ; **Ναι ?εποχιακας. ως έργαται,
οι μοδόμοι, ζυλουργοί. Κ. Πραματευτάδες.....**

δ'. 1) Πώς έλιπαίνοντο παλαιότερον τά χωράφια: μὲν ζωϊκήν κόπρον
(βιῶν, αίγαοπροβάτων κλπ.), φυτικήν (μὲν καῦσιν: α) τῆς καλα-
μίδης μετά τὸν θερισμόν, β) τῶν θάμνων κλπ.) ἢ μὲν κάλυψιν (παρά-
χωμα) χλόης (τριφυλλιοῦ, λαθουριοῦ κλπ.) δι' ὄργάματος;

· Θωμαίνοντο παλαιότερον μέντοι τὴν κόπρον. ἐν
βωΐν. ή αἴγαοπροβάτων. μόνον. . . .

2) Πότε ἔγινε τὸ τρῷτον χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὸν τόπον
σας; ? Από τοῦ έτος 1950. . . .

ε'. Απὸ πότε χρησιμοποιοῦνται: τὸ σιδηροῦν ἄροτρον καὶ αἱ γεωργι-
καὶ μηχαναὶ εἰς τὸν τόπον σας; ? Τοῦ σιδηροῦν ἄροτρον. ἀπό
τοῦ έτους 1930. Γεωργικαὶ μηχαναὶ από τοῦ έτους 1958

1) Σιδηροῦν ἄροτρον (τύποι αὐτοῦ, δηλ. μονόφτερο, δίφτερο κλπ.).
Εἰς ποια κτήματα ἔχρησιμοποιεῖτο (ἢ χρησιμοποιεῖται) κάθε τύπος;
Ποῖος κατεσκευάζει πὸ ἄροτρον τοῦτο ἢ αὐτὸ ποῦ ἔγινετο ἢ προμή-
θεῖται αὐτοῦ; ? Σιδηροῦν. μεταλλεύματα καὶ χρησιμοποιεῖται
εἰς δῆλα τὰ ισθμια. Επρομητεύετο. ἐν τοῦ ἔλευ-
θέρου ἐμπορίου. . . .

Παραθέσατε σχεδιαγράφημα (ἢ φωτογραφίαν) ἐκάστου τύπου
σιδηροῦ ἀρότρου μὲν τὰς ἀντιστοίχους ὀνομασίας τῶν μερῶν
αὐτοῦ, ὡς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου. ? Ιδε. ευλογην. σελ. 11-

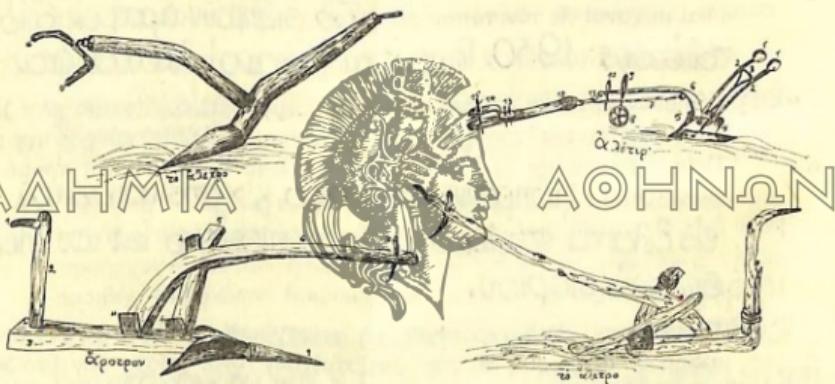
1. Οὐρά	4. φτερό	7. ευρεάρι	10.
2. Βάσις	5. ώντι	8. φυλακιστήγ	
3. Ερώσις	6. ρόδα	9.	

2) Τρακτέρ (ἀπὸ πότε εἶγιται ἐν χρήσει;) 1958

3) Μηχανὴ θερισμοῦ Από τοῦ έτους 1963

- 4) Μηχανή δεσμάτων τῶν στοιχύων (δεματιῶν). *Nai*.....
- 5) Μηχανή ἀλωνισμοῦ *Nai. xíνεσαι. χρῆσις ἀπὸ καν. ECOLIS. 1963*
- στ'. 1) Τόξο ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατεσκεύαζε, (ἢ κατέσκευάζει) τόξο παλαιόν ξύλινον ἄροτρον *Τόκασακαναζέ. Ο. ξυλουργός τοῦ χαρίου.*.....
-
-
- 2) Ποία ἡτο ἢ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἄροτρου εἰς τὸν τόπον σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) εἰς τὸ χρησιμοποιούμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκονιζόμενα ἐνταῦθα;

- 3) Ιχνογραφήσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾶται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἐν χρήσει δύνοματα τῶν, διαφόρων μερῶν καὶ τῶν ἔξαρτημάτων αὐτοῦ. *Ίδε συλλογη* **εβδ.-11-**

1. Όυρά	6. εφίνα	11.
2. εφίνα	7. κεφαλάρι	12.
3. ευρτάρι	8. τρουβί	13.
4. μαρφί	9. ίννι	14.
5. παράβολο	10.	15.

(1) Εὰν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

(Ἐάν ύπάρχουν διαφοραί, δύνασθε νὰ μεταβάλετε τὴν ἀνωτέρω ἀρίθμησιν).

- 4) Τὸῦ ὑνὶ τοῦ ἔυλίνου ἀρότρου ἥτο (ἢ εἶναι) μιᾶς μορφῆς διὰ τὴν ἀροτρίασιν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χωραφιῶν; δηλ. τῶν χωματερῶν (λιβάδια, κῆποι) καὶ τῶν πετρωδῶν. — Ἰχνογραφήσατε ἢ φωτογραφήσατε τὸ ἐν χρήσει ὑνὶ (ἢ τὰ ἐν χρήσει, ἐάν εἶναι διαφόρων τύπων) καὶ σημειώσατε τὴν χρῆσιν ἑκάστου.

Τὸ ὑνὶ ἡτο. καὶ εἴναι. μιᾶς μορφῆς διὰ τὸν ἀροτρισμὸν. ὅλων τῶν εἰδῶν. τῶν χωραφιῶν.? Ιδε. σχῆμα. ὑνιοῦ. εἰς. εὐθεῖογν. σειρ. - 11 -

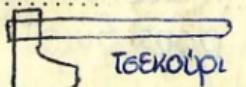
- 5) Ποιὸν τὸ σχῆμα τῆς σπάθης τοῦ ἀρότρου;

Δέων ὑπῆρχε. επίσημον.

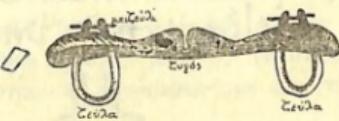
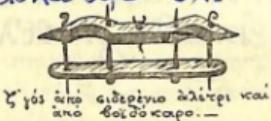
- 7) Ἐργαλεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου (π.χ. σκεπάρνι, πριόνι, ἀρίδι, ἄρνάρι, ἔυλοφαῖ, κλπ.)

Τριπόνι, τεκούρι, βιστάρι, ἀρίδα κ. τ. έυλοφάγος.

- 8) α) Διά τὸν ἄροτον (ζευγάρισμα, ὅργωμα) ποία ζῆσα ἐχρησιμοποιοῦνται (ἢ χρησιμοποιοῦνται): βόες ἢ οὐλοί ζῆσον, δηλ. Πίπτος, ἡμίουρς, δηνος. **Ἐχρησιμοποιοῦνται καὶ χρησιμοποιοῦνται οὐνται βόες καὶ οὐλοί.**
 β) Ἐχρησιμοποιοῦνται (ἢ χρησιμοποιοῦνται) διὰ τὸ ὅργωμα δύο ζῆσα ἢ ἐν; **Δύο.**

- 9) Διὰ τὸ ζευγάρισμα μὲν δύο ζῆσα ἥτο (ἢ εἰναι) ἀναγκαῖος ὁ ζυγός;
Διά τὸ ζευγάρισμα βαθὺν ἀναγκαῖος, μὴ μηδέπειρος...
 ἀλλα ζαρα τοχι.

Σχεδιάσσατε τὴν μορφὴν τοῦ παλαιοτέρου καὶ τοῦ σημερινοῦ ζυγοῦ (ἢ φωτογραφήσατε αὐτὸν) καὶ ὀνομάσσατε τὰ διάφορα μέρη καὶ ἔξαρτήματα αὐτοῦ (π.χ. λουριά, λούρα, ζεύλες, πιζεύλια κλπ.). **Ιδε συλλογήν. Σελ. 11.**

- 1.) Ζυγός 4.) μπουλιέρα
 2.) Βεύλερ 5.) Κλούρ
 3.) Λουρά

ΑΚΑΔΗΜΑΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 10) Σχεδιάσσατε ιδιαιτέρως τὴν μορφὴν τῶν ζευλῶν τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν τόπον σας.

Ιδε συλλογήν. Σελ. 11.

- 11) Πῶς λέγεται εἰς τὸν τόπον σας ὁ κρίκος ἐκ σιδήρου, ξύλου ἢ σχοινίου, δό όποιος τοποθετεῖται εἰς τὸν ζυγὸν (πολλαχοῦ: λούρα, κουλλούρι), προσδένεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἄροτρον διὰ τὸ ὅργωμα; (Σχεδιάσσατε αὐτὸν). **Λεγεται κλούρα καὶ πέτοι σιδήρους.**

Ιδε συλλογήν. Σελ. 11. ἀριθμ. 3. τοῦ γάλη - ρους. Ζυγοῦ.

- 12) Ἀπὸ πότε γίνεται τὸ ὅργωμα δι' ἐνὸς ζώου; **Οὐδέποτε.**

Πῶς γίνεται ἡ ζεῦξις του (τὸ ζέψιμον) εἰς τὸ ἄροτρον;

Περιγράψατε καὶ σχεδιάσσατε (ἢ φωτογραφήσατε) τὴν σκευήν, τὴν ὁποίαν φέρει τὸ ἄλογον ἢ ἄλλο ζῷον διὰ νὰ προσδεθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἄροτρον.

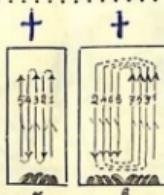
ζ. Ἀροτρίσις (ὅργωμα) καὶ σπορά.

- α) Ποῖος ὅργωνε παλαιότερον (ἢ σήμερον) : 1) ἀνδρας (ὁ ιδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος); 2) γυναικας 3) οὐρανός. Σημειώσατε ποία μνημεῖα εἰς τὸν πόπον σօσ ὅργωνε παλαιότερον. Οιδιότερον του ἀγροῦ ἢ ο. οὐρανός. (Χωρικικάρπη), επίκρον δὲ, ευηνέως τη γυναικία.
- β) 1) Περιγράψατε λεπτομερῶς, πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον τῶν βοδιῶν (ἢ τοῦ βοδιοῦ, τοῦ ἀλόγου) εἰς τὸ ξύλινον ἄροτρον. (Παραθέσατε, εἰ δυνατόν, καὶ φωτογραφίαν)
- Τοιούτουν τὰ βασικά παρατίλλονται; Εν ευηνέως τού Συγγρ., την τῶν τροικήλων μὲ τις Σείρες καὶ τέλος το ὄντεοι.
- 2) Πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον εἰς τὸ σιδηροῦν ἄροτρον.
Ος τε τῶν ὀντώτερων σχεδιαγραφήματι, ἄλλα μὲ δινό ζῆτα.
- 3) Πῶς κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ ζευγμένα ζῷα (ἢ τὸ ζῷον) κατὰ τὸ ὅργωμα μὲ σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῆ εἰς τὰ κέρατα τῆς ζώων ἢ, ἄλλως; (Περιγραφὴ καὶ σχεδίασμα ἢ φωτογραφία).
Με σχοινί, τοῦ ὅποιου τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῆ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζώων.

- 4) Σχεδιάσατε πῶς ἔγίνετο παλαιότερον (ἐπίσης πῶς γίνεται σήμερον) τὸ ὅργωμα. Ὁργώνεται τὸ χωράφι μὲ ἀνοιγομένας αὐλακας (αὐλακιές) κατ' εύθειαν γραμμήν, ὡς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα (α);

Μέ αὐλακιές να τεύχειαν χρωμάτικ, αλλά και περιφερειαλάς.

ἢ ὁργώνεται περιφερειακῶς ὡς εἰς τὸ σχεδιάγραμμα (β);

Σημειώσατε μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὅργωμάτων τούτων (α, β) είναι ἐν χρήσι μετά τὸν τόπον σας. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄλλος τις τρόπος ὅργωματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορὰ καὶ τὸ ὅργωμα τοῦ ἀγροῦ ἔγίνετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λωρίδα (Δῆλ. σπορές ἢ σποριές, ντάμες, σιαστές, μεσοράδες κ.λ.π.); *Ἐχινόκα καὶ χινάς αὐλάκιαν εἰς σποριές.*

Πῶς ἔχωρίζετο ἡ λωρίς (ἢ σποριά); μὲ αὐλακιάν;

Οἱ σποριές ἔχουσι τόξο μὲ βασιες αὐλακιές.

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορὰ τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον μὲ σκαπάνην, δῆλ., νὰ μὴ χρησιμοποιῆται ἄφοτρον; *Οἱ χαράδρια μὲ μετάλλη κλίσιν, οἷοι εἶναι ἀδίνατοι, ηδὲ χρασθεῖν ζάχαρην.*

- 7) Ποῖοι τρόποι ἢ εἶδη ὅργωματος (ἀροτριάσεως) ἥσαν ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δῆλ. ἡ διάγοιξις τῶν αὐλάκων, μὲ τὸ ὑνί: καθέτως, πλαγιώς, βαθιά κλπ. *Παλαιότερον ή σήμερον ἦσαν, καὶ εἶναι ἐν χρήσει καὶ οἱ 2. φράτοι ἀρχαμάτος, οἵτοι λαθρός καὶ πλαγιάς.*

Εις ποια δργώματα (σπρράς) γίνεται χρήσις τῶν τρόπων τούτων
ἡ ἄλλων. Εἰς Αμβούρα.....

γ) Ἀροτριάσεις (όργωματα) τοῦ ἄγρου πρὸ τῆς σπορᾶς:

- 1) Διὰ τὴν σποράν δημητριακῶν. Πόσα ὄργωματα ἔγινοντο (ἢ γίνονται) καὶ πότε, δῆλον, κατὰ ποίαν χρονικήν περίοδον. Πάξ λέγονται (ὄνοματολογία) τὰ ὄργωματα αὗτά: π.χ. καλλφυργιά, διβόλισμα, γύρισμα κλπ. **Θυμός. Κυνότητα. Σπηλέρων**
ζόργωμα. Βόρειον κατά τὸ Μάρτιον. Η εἰλεγέτη
ὄργωμα, τὸ δευτέρων κατά τὸν Μάιον. Η εἰλεγέτη δι-
βολιέμα. Η τὸ τρίτου ματιά τοῖς ἀρχαῖς Οικευθρίου
ναι. εἰλεγέτη. τριβόλιομα.

2) Διὰ τὸ φύτευμα κηπευτικῶν, ('Απαντήσατε ὅμοίως, ὡς ἀνωτέρω)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Ἐπὶ τόσα ἔτη δέον νὰ ἀφεθῇ ἀσπαρτον τὸ χωράφι, δηλ. εἰς ἄγρα-
νάπαυσιν, διὰ νὰ σπαρθῇ κατόπιν σιτάρι ή ἄλλο δημητριακόν. . .

Παλαιούς εργάτους ο άγριος εις οργανώσεις έγινε της ζωής της περιόδου της νεοελληνικής.

- 4) Πόσα όργωματα γίνονται διά κάθε είδους καλλιεργείας (σίτου, κριθής, όραβοσίτου, ψυχανθών, κηπευτικών είδών κλπ.) και κατά ποιάν εποχήν; **Τρια. ώς. άνατερα.**

- 5) Ποια ἐργαλεῖα ἢ σκεύη χρησιμοποιοῦνται: α) κατὰ τὴν σποράν.
π.χ. τὸ δισάκι εἰς αὐτὸ περιέχεται ὁ σπόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενος διασκορπίζεται ἐπὶ τοῦ ἑδάφους;

Հօ ծառաւ շէ ան վեպարքու և տիգոս է մարդունցու.

- β) Μέ ποια γεωργικά ἔργαλεια (ἢ τυχὸν ἄλλα μέσα): 1) καθαρίζονται: τὸ ποδάρι, τά φτερὰ (παρούσια) κ.ἄ. καὶ τὸ ὑνὶ κατὰ τὴν ἀροτρίασιν (ὅργωμα, ἀλέτρισμα, κάμωμα κλπ.) ἀπὸ τὸ χῶ-

μα ἡ τὰ χόρτα, ριζίδια, τὰ ὅποια κολλῶνται εἰς αύτά. Μὲ ἐλλειψοειδῆ σιδηρᾶν ράβδον, ἡ ὅποια ἔχει τοποθετηθῆναι εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ βουκέντρου ἡ μὲ ἄλλον τρόπον;

Μέ τὸ ζυλοσίδηρο που ἔναι τοισεστημένο εἰς τὸ πλευρικό μέρος τῆς φρουράς (ζυλόν). Εἶναι Ἐπιειμφεύγοντος αἰδηρᾶ ράβδος.

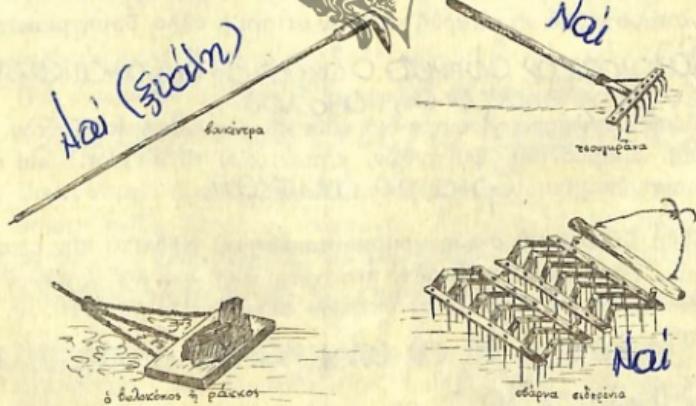
2) Γίνεται μετά τὸ ὅργωμα ίσοπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ (σβάρνισμα, διβόλισμα); Γίνεται τὸ εράρινθεμα μόνον. Εἰς ἀπίτεδα χωράφια.

3) Ἡ σκαφή μερῶν τοῦ ἀγροῦ πού δὲν ἔχουν ὀργωθῆ (μὲ σκαλίδα, τσαπί κ.ἄ.); Νὰ γίνη εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1-3) ἑρωτημάτων περιγραφή ἑκάστου ἐν χρήσει ἐργαλείου καὶ νὰ παρατεθοῦν σχεδιάσματα ἡ φωτογραφίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχεδιάσματά τινων ἐκ τούτων).

1) Φονιάρχα, 2) Βαρύραχα, 3) Κινητήρια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
φρουρά

ΑΘΗΝΩΝ

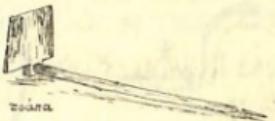

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ὀγροῦ ἡ τοῦ κήπου π.χ. ὁ κασμάς, ἡ τσάπα κ.ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν

έκάστου καὶ παραθέσατε ίχνογράφημα τὴ φωτογραφίαν)

- 1) Η γεάλα, 2) Τὸ δινέδη, 3) Τὸ γεωπή, 4) Τὸ οκα-
τεύτρι. Πατέσθιον.

..... Ἰδε. ευθίδογήν... 6εζ.-1ε-

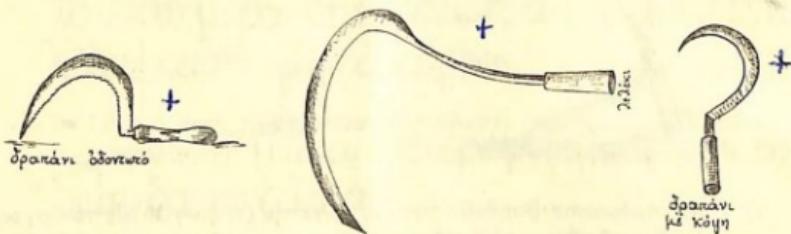
- 6) Ποῖα πρόσωπα βοηθοῦν τὸν ζευγολάτην (ἢ ζευγάν) εἰς τὸ ὅργωμα καὶ πῶς καλοῦνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι ώς καὶ αἱ ἔργασίαι ποὺ ἐκτελοῦν
Μόνος τον ὁ Ζευγολάτης ἢ μὲν υπαίσια μέλος τῆς οἰκογενείας του τὸ ὄποιον συάπτει μέντοι τοις ἀκρες τοῦ χαραβήιου.
- 7) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τὴν σποράν ὀσπρίων. Πῶς ἐγίνετο ἡ οπορά καὶ ἡ καλλιέργεια ἐκάστου εἶδους?
*Διάσπριαν καλλιεργοῦνται τα αδιάσα χαράβια.
Απέρα ταν. Βασιλιών. Σε πεντετάρια γίνεται διὰ της χειρὸς οπιρί, οπιρί, ταν. Αδιάσαν. Βελτρίων. Σε πεταχτά.*
- 8) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τροφὰς τῶν ζώων π.χ. ρόβη, σανόν, τριφύλλι κ.ἄ.
Διά σην. Λαΐνιεργειαν φόρητη. Η πριβυτιών γάπιο χεράς χαράβια, διὰ τα μυτέλεια. Σ. άδινχατα.
- 9) Πῶς ἐγίνετο πρὸ τοῦ 1920 (ἢ σήμερον) ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ἐσπέρνοντο ἡ ἐφυτεύοντο εἰς αὐλάκια ἡ πρασίες (βραγγίες) καὶ ἄλλως?
Εφυτεύοντο τοις φυτεύονται. Σε φωλιές.

B'. ΘΕΡΙΣΜΟΣ

a.' Έργαλεῖα Θερισμοῦ.

- 1) Μὲ ποῖον ἔργαλεῖον ἐθερίζοντο παλαιότερον τὰ δημητριακά.
(Παραθέσατε τὸ ονομα καὶ ίχνογράφημα τὴ φωτογραφίαν αὐτοῦ.)

π.χ. μὲ τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.)
 Ο. οσφιγκός, σχίνερο. μὲ λαβέμι. καὶ δρεπανί.
 επιμερον. δέ. μὲ μυχαράδα.

Ἐὰν ἦσαν (ἢ εἶναι ἄκομη ἐν χρήσει) διαφόρων εἰδῶν δρεπάνια ἢ
 ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ
 σχεδιάσετε τὰ ἔργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε.....

·Ως τὰ ὄνταρά ων τυπογραφήματα.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 2) Μὲ δρέπανα ἢ μὲ ποιαὶ ἄλλαι ἔργαλεῖα (π.χ. κόσσες) ἐθερίζοντο
 (ἢ θερίζονται) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφῆν τῶν
 ζώων; (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα). **Μὲ λαβέμι.**
κόσσαν.

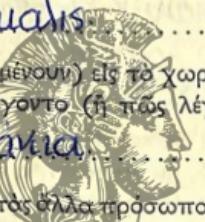
- 3) Ἡ λεπτής (δηλ. ἡ κόψη) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἔργα-
 λίου ἢ τὸ ὁμολή ἢ ὀδοντωτή; (Σχεδιάστε αὐτήν).
Ἐπιτρ. ὅμαχός καὶ ὄδοντωσήν, ὡς ἐν ταῦτας φασθείσας.
 (δρεπάνι. μὲ λαβή. ἢ δρεπάνι. ὄδοντωσός).

- 4) Πῶς ἢ το κατεσκευασμένη ἢ χειρολαβή του· (Σχεδιάστε ἢ φωτο-
 γραφήσατε αὐτήν). Ο σιδηροῦς σκελετός πῶς ἐλέγετο;
Η. χειρολαβή. σῆς. κόσσας. καὶ τον. λεπτενιοῦ. ἢ-
εαν. καὶ εἴναι. ἐξ. βρύνας. (ξύλινη), ο. ειδηρένιος.
 σικλετός λέγεται λεπίδα.

- 5) Ποιος κατεσκεύαζεν αύτά τὰ θεριστικά ἔργαλεῖα; (π.χ. τὰ δρεπάνια κ.ά.) **Τὰ δρεπάνια, οἱ εἰδόπρωροι τῶν πέριξ χωρίων.**
Τὰ δρεπάνια καὶ οἱ μάσεες προφυθεῖσινται εἰς τοῦ ἐλεύθερου ἔμποριον.
- 6) Ήτο παλαιότερον (ἢ εἶναι ἀκόμη) ἐν χρήσει καὶ ὁ θερισμὸς μὲ τὰς χεῖρας, δηλ. δι' ἐκριζώσεως καὶ ὅχι διὰ κοπῆς τῶν δημητριακῶν ἢ δοσπρίων (π.χ. τῆς κριθῆς, τῶν βεβιθιῶν) ἢ τροφῶν τῶν ζώων, (τῆς ρόθης κλπ.) **Μαῖ. καὶ εἰναι. εἰς χρήσει. ὁ θερισμὸς μά τὰς χεῖρας, δηλ. δι' ἐκριζώσεως. μονον. εἰς τὴν φανῆ, ρεβυθεὶς ρόθη.**

β. Θερισμὸς τῶν δημητριακῶν.

- 1) Εἰς ποιὸν ὑψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) μὲ τὸ δρεπάνι **ἢ ἄλλο κοπτέρον μέσον ὁ σῖτος, ἢ κριθή, ἢ βρώμη, ἢ σίκαλις κλπ. Έθεριζόντο εἰς ὑψος... 0,10 μ. ο.σίτος μαὶ. 0,35 μ. ἢ σίκαλις**
- 2) Οἱ στάχυες ποὺ ἔμεναν (ἢ μένουν) εἰς τὰ χωράφι μαζὶ μὲ τὴν ρίζαν μετὰ τὸν θερισμὸν πῶς ἐλέγοντο (ἢ πῶς λέγονται).

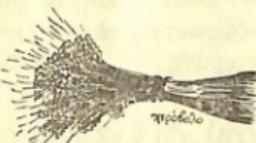
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

- 3) Ποῦ ἀκολουθοῦν τοὺς θεριστὰς ὅλα τρόφωπα (γυναῖκες ἢ παιδιά), τὰ ὅποια παραλαμβάνουν ἀπὸ αὐτοὺς τὰ δράγματα (δραξίες, πιάσματα, χειρίες, χερόβιολα) τῶν σταχύων καὶ τὰ τακτοποιοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μήπως οἱ ίδιοι οἱ θερισταὶ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ δράγματα; **Ἄποθετον. οἱ ίδιοι οἱ θερισταὶ τὰς χερίες. εἰπ. τοῦ ἐδάφους.**

- 4) Πῶς τοποθετοῦνται τὰ δράγματα (οἱ χεριές) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ ὅμοι; Πόσα; Μήπως τοποθετεῖται ἕκαστον δράγμα (πιάσμα τῆς χειρὸς) χωριστά; "Οπου τοποθετοῦνται πολλὰ μαζί, αἱ κεφαλαὶ τῶν σταχύων εύρισκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἢ διασταυρώνονται. (Περιγράψατε λεπτομερῶς)

Δινο. ἔως τρεις χεριές μαζί. ήταν πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν.

5) Πῶς λέγονται τὰ τοποθετούμενα μαζὶ δράγματα; Πολλαχοῦ καλοῦνται ἀγκαλιές. *Ki' ēdō. Légoxai. ἀγκαλίες.*

γ. Οἱ θερισταί.

- 1) Ποῖοι θερίζουν: ἄνδρες καὶ γυναῖκες; 'Υπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) θερισταί, οἱ ὅποιοι ἥρχοντο ὡς ἐπαγγελματίαι δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀπὸ ὅλον τόπουν καὶ ποιον; *Θερίζονται ἄνδρες. Καὶ γυναῖκες, ιδίονται, τῷ γυναῖκι. Καὶ ὅχι σταχχεματιαι. Παλαιοτέρον πήροχο. ἔργονται ἡ ἔργων ποιούντο. ἐποχιαλίνης ἐξ τῶν πέριξ χωρίαν, θέρο, ἀλωνικά.*
- 2) Πῶς ἡμείβοντο οὗτοι μὲν ημερομίσθιον (μεροκάμπτο) ἢ κατ' αἰτοκοπίην (ξεκοτεῖ). Ποιά ἦτο ἡ ἀποικίη εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος; Τὸ ημερομίσθιον πῆτο μετὰ παροχῆς φαγητοῦ ἢ ἄνευ φαγητοῦ; (Παραθέσατε μὲ τὰς πληροφορίας καὶ τὴν σχετικὴν εἰς τὸν τόπον σας ὀνοματολογίαν). *Οὐδεὶς επιλημάνοικος μεροκάμπτο. Διὰ το. Θέρισμα εἰς χρῆμα.... Το. μεροκάμπτο. πῆτο. ευνηθώς. μετὰ παροχῆς φαγητοῦ....*
- 3) Οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες ἔφερον τι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς προφύλαξιν, ίδια τῆς ἀριστερᾶς, κατὰ τὸν θερισμόν; 'Ἐπίσης κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἔργασίας τὴν πρώτην ἡμέραν περιεβάλλοντό τι εἰς τὴν μέσην τοῦ σώματος διὰ νὰ μὴ αἰσθάγωνται κόπωσιν (δηλ. νὰ μὴ πονῇ ἡ μέση των); *Ἄνδρες. Καὶ γυναικεῖς. Έφερον εἰς τὴν αριστεράν χεῖρα παλαμαργία, ἵζοι χυλινὸν, χερόνιαν, πρὸς προφύλαξιν.... Οἱ ἄνδρες έφερον μὲ ζωνάρι ἕστι. μεση χιάδι. μην. αἰθούσανται κόπωσιν. Το. ζωνάρι. πῆτο χειροποίητον τεν μαλιού αἰχτοφροβάσων.*

— 14 —
»Ιδε εχῆμα παλαμαριάζεννοι ογήν σελ. 13

- 4) Ἐδίδετο (ἢ δίδεται) προσοχὴ ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ θερισμός ;
- Ο. εεριαρχεῖς. ἔρχιζε. κ. ἀρχεσαι. συνέως. Δευτέρων.. πὲ ἀλλον. ημέραν τῆς ἑβδομάδος. ἀπαθεύγειντος τῆς Τρίτης καὶ τοῦ Σαββάτου.*
- 5) Ετραγουδούσαν (ἢ τραγουδοῦν) κατὰ τὸν θερισμὸν σχετικὰ τραγούδια ; Καταγράψατε αὐτά.
- Βεβαιῶς. ἔργα γαλοῦσαν.*
"Ιδε. συλλογὴν. ἀπό. εελ. 2-7.

- 6) Ποὺ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ, προτοῦ τελειώσουν, ἀφήνουν εἰς τὸ χωράφι ἐνα μέρος αὐτοῦ ἀθέριστον. Τί κάμνουν τοὺς στάχυς ποὺ μένουν ἀθέριστοι ; (Εἰς τινας τόπους θερίζουν τὸ μέρος αὐτὸ σταυροειδῶς καὶ μὲ τοὺς ἀποκοπέτας στάχυς πλέκουν σταυρὸν ἢ φύδιον, τὴν διπλῶς τοποθετοῦν εἰς τὸ είκονοστάσι κλπ.).

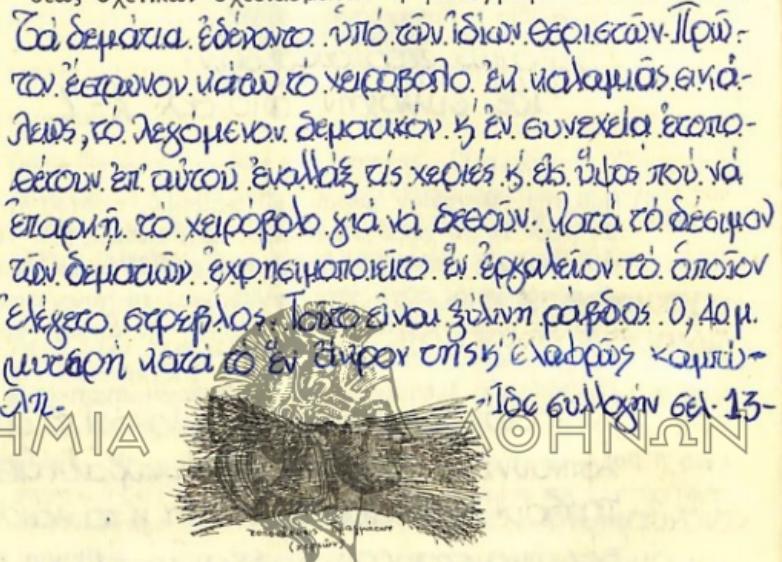
Περιγράψατε λεπτομερῶς ὅπου, ὑπάρχει σχετικὸν ἢ ἄλλο τι εἶτιαν. *Οταρτελειώνουν τὸ εργα. Ικάνουν τὸ χωράφι. Αθέριστο, τὸ πατέρων, ζεριζάνουν τὸ σταχυ. κ. τα. κάνουν δέκαν, σέ σκήμα σταυροῦ. Δεντεῖται μὲ νόικινη. Λαβεῖται κ. φυλακεσσού εἰς ειμονοστάσι. Σάν τὴν ἡμέραν τοῦ εα. πρωτοσπειρῶν, ὅποτε τριήρουν τὰ σαχνα. τοὺς ἐντὸς τοῦ στόρου.* *Ιδε. συλλογὴν εελ.-8-*

δ. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα) τῶν σταχύων.

- 1) Πότε ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα, ἢτοι τὸ δέσιμον, τῶν θερισμένων σταχύων. Ποίαν ἡμέραν ; Ἀμέσως μετὰ τὸν θερισμόν ; Τὸ ἐσπέρας ἢ μήπως ἐπρεπει νὰ μείνουν οἱ στάχυες εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ξήρανσιν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

Ο. δημάτιασμα. Ξεγίνεται. ἀμέσως. μετά τὸν θερισμὸν. ἀπό τῶν. ίδιων. τοὺς. θεριστας.

2) Πῶς ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχυς καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὡς χεριές, ὁγκαλιές ; Πῶς ἔδένοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδεῖς θάμνους, π.χ. βροῦλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἔχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετά παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

3) Τὰ δεμάτια μετά τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ίδιαν θέσιν ἢ συνεκντρώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θερισμένου ὄγρου ; Πόσα δεμάτια συνεκντρώνοντο ἕκεī καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο ;

Τὰ δεμάτια ἀφίνοντο εἰς τὴν ίδιον θέσιν τοῦ χωραδιοῦ .. εἰπ. Α.-6. ἥμέρας .. ματτά. Ζεύχη, διὰ να διευκολυνεῖ ἡ δόρατσις τῶν. εἰπ. τῶν οὐρῶν .. γίσον.

ε.' Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

1) Ἀπὸ πότε ἥρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ;

Πότε γίνεται ή σπορά η τὸ φύτευμα αὐτῆς. Οὐδεὶς ἐνεργήσας
τὸ φύτευμα. της γίνεται. μαρά την. Αναζίν. (Ἄρι-
λιον. μέ. Μάιον). σέ. δασικές.

- 2) Πώς έγίνετο (ή γίνεται) η ἔξαγωγή (βγάλσιμο) τῶν γεω-
μήλων ἀπό τὸ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον η μὲ
ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ
ἀρότρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν η
φωτογραφίαν. Η. ἔξαγωγή. της. πασίδεας. γίνεται μὲ
διμέλη. Σύντα εἶναι. ειδηρούν. ἐργαλεῖον μὲ 2 εκ-
αρ. μηκούς. 0.20 μ. τὸ δύοιον τοποθετεῖται.
Ἐπι. ζυλίνον. εσυλιαριού. μήκους. 1.-1.25 μ.
Η ίδε συλλογήν εει. 12-

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΛΑΡΩΝ

1) Ἐσυηθίζετο παλαιότερον η διατροφὴ τῶν ζώων κατὰ τὸν
χειμῶνα μὲ ξηρὰ χόρτα (π.χ. σανόν, τριφύλλι, βίκον); Εαν
ναί, περιγράψατε πώς έγινετο η καλλιέργειά του, ἐπειτα η
κοπή, η ξήρανσις καὶ η φύλαξις αὐτοῦ. Η διαρροὴ ταῦ.

Ζέφρων. Έγίνετο. μὲ. άχυρον. η. χωρόν. εανόν. ἐν χώρον
ανέκαθινούς. Ενσυντει. Ζέρο. η. μὲ. χωρούς. νιλάδους. ἐκ
δρόμος. Οίτοι. ἀνόικοτο μὲ. τελειώρι. κατά. ταύτην. λύγε-
εσον. Σιθροί. ἐδένοντα. δεμάταια. η. μεταθέρωντο. πρός. ζη-
ρανόν. η. φύλαξιν. εἰς. χαράκα (ωτοσεξα)

- 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σάνδος καὶ μὲ, ποιον ἐργαλεῖον (δρεπανον, κόσ-
σαν κ.α.). Τα. αὐτοφυή. χορτα. Εθερι. ζόντα τὸ. βοῦ.

(Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα η φωτογραφίας).....

15. θήμερον τοῦ Ιανουαρίου μὲ. λεπένην. ποι. μόδασαν.

- 3) Ξήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποια ἐργαλεῖα ἔχρησιμο-
ποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετι-
κήν, τοπικήν λαϊκήν δύνοματολογίαν, ώς καὶ σχεδιάσματα καὶ

φωτογραφίας) Η ζήραινες. ἔχινερο. ἐπὶ τόποις, ἀλλά.
Ἐχυρίζετο. μετά τὸ δικράνην ποιεῖται στιν ἄλλη μεριά
τῆρος τελείων ζήραινεν. Τοῦ δέσμουν μεταχειροβολούν...
Ἐν νικαριαναῖς εισιθεῖσιν. Τὸ δικράνην ζύλινον σονί-
εως ἐξ ὅρνας.

Γ. ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ

- a.) 1) Μεταφορὰ τῶν δεματιῶν πρὸς ἀλωνισμόν. Συνεκεντρώνοντο
πρὸς τοῦτο ἐπὶ τόπου εἰς τὸ χωράφι ἡ μετεφέροντο εἰς ἄλλην
θέσιν, π.χ. εἰς τὸ ἄλωνι, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ κτλ.
*Τά δεματια μετεφέρονται ἀπὸ τὸ χωράφι. καὶ
εἰσεῖσθαι εἰς τὸ ἄλωνι πέρος ἀλωνισμὸν, χωρὶς...
να. μητρὶ ωρε. μαστορισμένος ερπότος. τοποθετεῖται
εἰς τὸν. κ. χῶρος εἴδινός.*
- 2) Πῶς καλεῖται ὁ χῶρος ὅπου τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἀλωνισμὸν
δεμάτια. Εἰς τινας τόπους λέγεται: θεμωνοστάσι, θεμωνιά,
θεμωνιάστρα, κλπ. Πώς γίνεται ἡ τοποθέτησις: εἰς σωρόν;
Υπάρχει καθωρισμένος τρόπος τοποθετησεως
*Ο χῶρος. μαλεῖται θημωνιά. Σχῆμα δέ τοις...
θημωνιάς. μανικον, ἀλλα. μόχου δια. σίνηδιν
δαυτὸν κρούσθη ἐχινέτος καὶ οὐδα σίνον κριθην.*
- 3) Υπῆρχεν ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον σας ἀλώνι διὰ τὸν ἀλωνι-
σμὸν τῶν δημητριακῶν; Μήπως ἐγίνετο παλαιότερον ὁ χωρι-
σμὸς τοῦ καρποῦ (τοῦ γεννήματος) ἀπὸ τὰ ἄχυρα εἰς ἄλλουν
χῶρον, δηλ. οὐχ εἰς τὸ ἄλωνι; *Υπῆρχεν. ἀνέκαθεν.
ἄλωνι. Οὐδέποτε. ἐχινέτο. ὁ χωρισμὸς τοῦ...
γεννήματος. εἰς. ἄλωνι. χῶρον.*
- 4) Ποῦ κατεσκευάζετο (ἢ κατασκευάζεται) τὸ ἄλωνι. Ἐντὸς τοῦ
συνοικισμοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ἢ ἔξω τοῦ χωρίου; Εἰς
ποιαν θέσιν; *Τὸ ἄλωνι. μαστονεύαζετο. πλησίον
εῆς οἰκίας.*

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσοτέρας ; ἐὰν τοῦτο ἀνήκῃ εἰς πολλάς οἰκογενείας, πῶς γίνεται ἡ χρῆσίς του, δηλ. μὲ ποίαν σειράν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

*Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν.
Σύμφωνον ὁ ἀλωνισμός γίνεται συχρόνως μὲ
τοὺς θερισμοὺς διὰ μηχανῶν.*

- 6) Ἀπὸ πότε ἀρχεται τὸ ἀλωνισμα καὶ πότε λήγει ; Ἀρχεται
αὐτὸς . 25^η Ιουλίου . καὶ λήγει περίπου στὸν 20^η
Αὔγουστου .

- 7) Εἰδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των) π.χ. χωματάλωνο (μὲ δάπεδον ἐκ χώματος) πετράλωνο (μὲ δάπεδον ἐστρωμένον μὲ πλάκες). (Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἑκάστου καὶ παραβέσσατε σχέδιασμα ἡ φωτογραφίαν αὐτοῦ) *Τὸ ἀλώνι . ήτο . χωματάλωνον καὶ ινυκτικόν μὲ διάμετρον περίπου . 8-10 μ. . . . Ιδε . ευαλωτόν . εελ. -13-*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

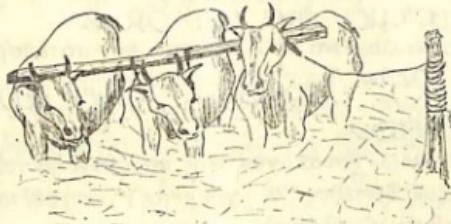
ΑΟΙΝΩΝ

- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἑκαστον ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀλωνισμοῦ. (π.χ. τοῦ χωματάλωνου : καθαρισμὸς αὐτοῦ καὶ ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ υγρῶν τοιχώματος, ὃπου ὑπάρχει, μὲ πηλὸν ἐκ χώματος ἡ συνήθως διὰ μείγματος κόπρου βοῶν καὶ ἀχύρων) *Πρὸ τῆς λαϊρίζεως τοῦ ἀλωνισμοῦ ἐκαδαρίζετο . ἐκ τῶν χόρτων . καὶ ἔγινετο . ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου . διὰ μείγματος κόπρων βοῶν , βούκνοχάματος , ὑδατος . καὶ ἀχύρου .*

- 9) Ἡ ὥστε ἄνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐνρρέξις τοῦ ἀλωνισμοῦ γίνεται ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ; *Ἄρι . ἐρχασίαι . προετοιμασία . ἐγκύοτο . ὀλίγας . ἡμέρας . ἐναρπίζεται . πρὸ . τῆς . ἐναρπίζεως . τοῦ ἀλωνισμοῦ .*

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὃπου ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὡς καὶ τὸ ἀπλωμα τῶν σταχύων πρὸς ἀλω-

νισμόν ; Περιγράψατε τὸν τρόπον τοῦτον ἢ οἰονδήποτε ἄλλον.
 Ἐλύνουσα τὰ δεμάσια τοῦ πλάνωνος γύρω. ἐν τὸν...
 ὀλωνόσανδρον. ὁ μοιράρχης μὲν διεύθυνει...
 πρὸς τὰ μέντρα.

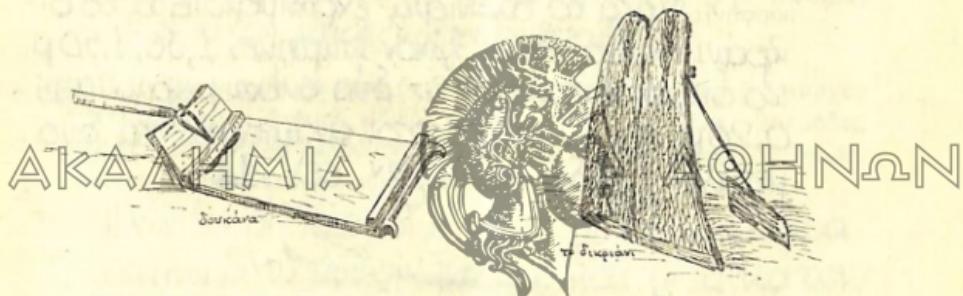
11) Πῶς γίνεται τὸ ὀλώνισμα τῶν σταχύων διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ζῷων (βοῶν, ἵππων, κλπ.).

α) Ἀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων διὰ τῆς καταπατήσεως αὐτῶν ὑπὸ περιφερούμενων ζῷων (βοῶν, ἵππων κλπ.). Πολλαχοῦ τοποθετεῖται πρὸς τοῦτο καθέτως εἰς τὸ μέσον τοῦ ὀλωνούς στῦλος, ὃντος δυο μέτρων (κατοικημένος στηγέρος, στρούλουράς, δουκάνη, βουτάνη κ.α.), απὸ τοῦ ὅποιου εξαρτῶνται σχοινία, ὡς εἰς τὸ ενωτέρω σχέδιαγράφημα, διὰ νὰ συγκρατοῦνται ἀπὸ τὸ ἔτερον ἄκρον τῶν τὰ ζῷα, ὡστε νὰ περιφέρωνται κυκλικῶς, «νὰ ἔρχωνται γῦρες», καὶ οὕτω νὰ κόβουν τὰ στάχυα.

Τὸ ὀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων...
 ἐγίνετο διὰ τῆς πλανατίσεως αὐτῶν ὑπὸ περιφέρομένων. Σάντοι μὲν τὰ ζῷα μεταστρέφονται σταχύα, τὰ ὄποια με σχοινία. Εἶναι διφέντα με τὸν ἀλωνόσανδρο (οἰκεντέρο). Καὶ ἀπὸ τοῦ περάτα συνήσσεις τῶν βοῶν.

β) Πῶς ζεύνονται οἱ βόες, τὰ ἄλογα κλπ. διὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ὀλωνισμοῦ. Πῶς συνδέεται τὸ σχοινὶ ἀπὸ τὸν κάθετον ὀλωνόστυλον μὲ τὰ ζῷα; (Εἴς τινας τόπους δένεται τὸ σχοινὶ εἰς θηλείες, αἵ διποιοὶ περιβάλλουν τὸν λαιμὸν τῶν ζῷων. Εἰς ἄλλους τόπους εἰς τὸ ὀλώνισμα διὰ τοῦ τρόπου τοῦτου δὲν ὑπάρχει στῦλος εἰς τὸ μέσον τοῦ ὀλωνισμοῦ. Τὰ ὀλωνίζοντα ζῷα περιφέρονται συνδεδεμένα εἰς σειράν διὰ σχοινίου, τὸ διποίον σχηματίζει θηλείες περὶ τὸν λαιμὸν ἐκάστου ζῷου. Περιγράψατε ὅπου ὑπῆρχεν (ἢ διατηρεῖται ἀκόμη) ὀλωνισμός κατὰ τὸν ἔνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, παραθέτον-

τες καὶ σχετικὰς φωτογραφίας ἢ ίχνογραφήματα). **Γάλαγρα**
Σῶμα. Σέμενοντο διὰ τῶν θυγατρῶν εἰδὺ χρησιμοποιούμενου
 εἰς τὸ ὄρχωμα, ταῦτα ήμερα διὰ χονδρῶν οχινίον μὲ
 θυλεῖς, ποὺ περιβαλλουν ταῦτα κεραταὶ ή τὸν λαμπάνων
 ταῦτα δέ φαρα τῶν οχινίων προερεύνοντο εἰς τὸν ἀλωνόσου-
 λογικὸν τετρέντερον, ἵδε σχέδιον εἰς συλλογὴν **ΕΕΛ. 13-**
 γ) Ποῦ ἀντὶ τοῦ ἀλωνισμοῦ διὰ τῶν ποδῶν χρησιμοποιεῖται καὶ μπ-
 χανικὸν ἀλωνιστικὸν μέσον π. χ. χονδρὴ ἐπιμήκησ σανὶς εἰς
 ἓν τεμάχιον ἢ δύο, προσαρμοζόμενα. Αὕτη ὡπλισμένη εἰς τὴν κάτω
 ἐπιφάνειαν διὰ κοπτερῶν μεταλλίνων ἔλασμάτων ἢ ἀποσχίδων
 σικληροῦ λίθου ἔξαρτᾶται ἐκ τοῦ ζυγοῦ ἐζευγμένων ζῷων, σύρεται
 δ' οὕτω κυκλικῶς ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου ἐπὶ τῶν ἐστρωμένων σταχύων
 διὰ τὸν ἀλωνισμόν των.

Σημειώσατε, ἐάν ἀπαντᾷς εἰς τὸν τόπον σας τὸ ἀλωνιστικὸν τοῦτο
 μηχάνημα ἢ ἄλλο τι, τὸ ὄνομα αὐτοῦ (π. χ. δουκάνα, δικριάνι,
 βωλόσυρος), περὶ τῆς κατασκευῆς του, τὸ σχῆμα καὶ τὸς συνήθεις
 διαστάσεις. Ἀπὸ ποῦ τὸ ἐπρομηθεύοντο παλαιότερον καὶ σήμε-
 ρον. Ἐπίσης πῶς γίνεται ἡ χρήσις του καὶ διὰ ποῖα δημητρι-
 ακά. Ἡλωνίζοντο (ἢ ἀλωνίζονται) ὅλα τὰ δημητριακὰ μὲ ἀλωνι-
 στικὸν μηχάνημα; Μήπως π.χ. ἢ κριθὴ καὶ τὰ ὄσπρια (κουκκιά,
 ρεβίθια κ.ἄ.) ἥλωνίζοντο διὰ τῶν ποδῶν ζῷων ζευγνυούμενων καὶ
 περιφερούμενων ἐπὶ τῶν σταχύων τούτων;

Δέν. ἀπαντά. εἰς τὸν τόπον μεσ. αὐτό.
 Ολα τα δημητριακά ἥλωνίζοντο μόνον διὰ
 τῶν πασημάτων τῶν περιθερομένων θυκλινάς.
 Ζώων.

- 8) Ἀπὸ ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀρχίζει ὁ ἀλωνισμός, κατὰ ποίαν δὲ διακόπτεται διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν ἐπομένην. ;
- Ο. ἀλωνισμός. ἀρχίζει τὰς πρωινὰς ὥρας, ἦτοι
τὸν ἡμέραν π.μ., καὶ ἔσελεισαν τὸ ἀπόγευμα
τὰς ἤδη πρωινὰς.*
-

- 12) Ποῖα ἄλλα ἀλωνιστικά ἔργα αλεῖται εἶναι ἐν χρήσει; (Εἰς τίνας τόπους χρησιμοποιεῖται ἐπίμηκες ξύλον, τὸ δόποιον, καλούμενον διχάλι, δικούλι, δουκράνι κλπ., ἔχει τὸ ἄκρον ὀδοντωτὸν ὑπὸ τὴν κατωτέρω μορφήν): *Μαρα τοῦ ἀλωνισμάτος ἔχοντας διαφορικά τοῦ διαφορικά. Σῶνται στοιχεῖα 1,30, 1,50 μ.
τὸ ὄποιον μαραθῆται εἰς δύναμην μεγάλην 0,15-0,20 μ. καὶ ἐν μηχανερού ἀνάμεσα εἰς τὸ δύναμην μεγάλην.*

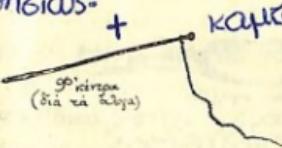
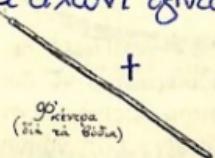
ΑΚΑΔΗΜΑΪΔΕ ΒΑΛΩΣΤΗΝ ΛΑΖΗΝΩΝ

δουκράνι ἢ μίζανα

- 13) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ ὁ γεωργός μὲ τὸ διχάλι ἢ τὸ δικράνι, ἐρχόμενος γύρω εἰς τὰ ἀλώνι, ρίπτει ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν δόποιον διαγράφουν τὰ ζῶα ἢ τὸ ἀλωνιστικὸν μηχάνημα τοὺς ἀκόπους στάχυς; .. *Μέ το δικράνι. διαγράφεις μαρα την
διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ. φίται ἀκός τοῦ μύλου
τοιν διαγράφουν τὰ ζῶα τούς στάχυς πον δέν. ἔχαν
μοτή.*
- 14) Ήτο ἐν χρήσει ειδικὴ ἀλωνόβεργα διὰ τὴν ὅδηγησιν καὶ τὸ κτύπημα τῶν ζώων; (Ἐν Κρήτῃ λέγεται αὐτὴ βουκέντρι· ἀλλαχοῦ φ' κέντρα). Πόσον μῆκος εἶχε καὶ ποία ἢ κατασκευή της; (Σχεδιάσαστε τὴν ράβδον αὐτήν). (Βλέπε κατωτέρω εἰκόνα). . . .
*Ητο. ἐν χρήσει μείδια τα βάσια. ἐλέγετο βου-
λέντρα, διά τα ἄλλα ζῶα. κρατεῖντι, ἀκρι-
βώσιγέν την ἐναντίον είναι σχεδιασματα.*

- 15) Πῶς λέγεται ἡ ἐργασία τοῦ ἀλωνίσματος ἐνὸς ἀπλώματος, δηλ. ἐνὸς στρώματος σταχύων ἐντὸς τοῦ ἀλωνιοῦ. (Ἐν Κρήτῃ καλεῖται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σίτου, κριθῆς, βρώμης κλπ. ἡλωνίζοντο καθ' ἡμέραν **Η ἐργασία αὐτῷ λέγεται...**
εργάσις. οἷοι εἰχει υψος 0,15 - 0,50 μ. ἀναλογεις
τοιν. ζευκ. πτον. εα. ἡλώνιον. Μια εργασία, δηλ.
ἐνα ἄλωνι ἔγινεο ἡμέρησις.

καρπού

- 16) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισθέντες στάχυες, προτοῦ λιχνισθοῦν διὰ νὰ ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸν καρπόν; (ἐν Κρήτῃ: μάλαμα)
Δοι εἶχον ἴδιαιτέραν ὄνομασίαν.

- 17) Ποῖοι ἀλωνίζουν: ὁ ἕδιος ὁ γεωργός μὲν ἴδικά του ζῷα ἢ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν ἀκόμη) εἰδικοὶ ἀλωνισταί (ἐν Αἴτωλίᾳ: βαλμάδες, δηλ. ταποπάνθης, καλούμενοι ἀλωνιφραστοί κατ' ἄγωγιτες), οἱ ὅποιοι εἰχον βεδιὰ ἡ ἀλογα καὶ ἀνελάμβανον τὸν ἀλωνισμόν.

Η λύκων. οἱ ἕδιοι οἱ γεωργοί μὲ την. βιρμαρά.
επασιν ὅλης. τῆς οἰκογενείας. καὶ μὲ διητάς τους
ζῷα.

- 18) Πλήν τοῦ μέσου τούτου μὲ ζῷα καὶ μὲ ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον ὑπῆρχον παλαιότερον εἰς χρῆσιν ἄλλα μέσα χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχυς· π.χ. τὸ κοπάνισμα αὐτῶν μὲ χονδρὸν ξύλου (τὸν κόπτανον) ἢ μὲ ἄλλον τρόπον; (βλ. κατωτέρω ἐν σελ. 26 εἰκόνα).

Θηρίζετο. ὁ μαρπός. ἡ μὲ κοπάνισμα, διὰ χονδρού
ημικυκλίου, ξύλου μηκανόσο - ορθοκ. τὸν ικοπανό.
Συντεταγμένης εχροι. ειρωπούτετο. εις την. ειναλιν.

- 19) Ο κόπτανος οὗτος πῶς ἐλέγετο· ἐκ ποιού ξύλου κατεσκευάζετο πόσον μῆκος καὶ πάχος εἶχε καὶ ποιον τὸ σχῆμα του;

Ἐλέγετο.. η μόλανος.. ή ματεσεμελάνετο. ἐξ ὅρνης
η μαρνιάς. διὰ να ἀντέχῃ πατά καὶ μάτημα(μονά-
νιμα). Τὸ μήνιος τῆς ₂₃ 0,80 μ. ή τὸ πάχος 0,50 μ.

Ίδε συλλογήν σελ. -14.

- 20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγίνετο εἰς τὸ ἄλώνι η εἰς τὴν αὐλήν;
 Διὰ ποια δημητριακά ἐγίνετο (η γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου
 (π.χ. φακῆς, ρεβιθιῶν κλπ.). *Ἐο. νιοπανίσμα. ἐγίνετο. Εἰς.*
τὸ ἄλώνι. Καὶ. ωντίσας. διά τὴν. βρίζων, φακῆν.
ἢ ρεβιθία.

'Υπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγίνετο' μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας η καὶ συγγενῶν; 'Ἀνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο ἄλλα πρόσωπα ἐπί' ἀμοιβῇ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά; Πῶς ἐγίνετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακά μεγάλων παραγωγῶν; *Ἐο. νιοπανίσμα τῆς. βρίζων, φακῆς κ. ρεβιθίων. ἐγίνετο. οὐλά σὺν μελῶν τῆς. ὅμοδενείας..*
ἐναλλάξ κ. οὐλό. ἐνός. μόνον. στρογγύλου.

- 21) Ποῦ ἐτοποθετοῦντο (ἐξητλοῦντο) οἱ στάχυες διὰ τὸ κοπάνισμα.
 'Ἐγίνετο τοῦτο ἀπ' εύθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους η ἐπὶ ξύλου; Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ημέραν;
 Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ η

καὶ εἰς τὴν ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων; (Περιγράψατε λεπτο-
μερῶς τὸν τρόπον τοῦτον χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχυς,
παραθέτουτε σχεδιαγραφήματα ή φωτογραφίας)

Οἱ στάχυες ἔχουσι λόγον τοῦτον. Μία τὸ πατάνι σμέα ἄλλα χερίες...
χερίες, ἔχοντας θεραπεύσιν τοῦτον. Ἐπι. ζύγιον. ή. ἐπι. ρυμ. α-
μρων. ταν. ἀλκονιον. ηοι. εποπονιζόντο.

- 22) Κατὰ τὸ ἀλώνισμα διὰ τῶν ζῷων, ὡς ἐπίστης καὶ διὰ τοῦ κοπάνου,
ἔτραγουσιδοῦντο τραγούδια; 'Εάν ναί, ποῖα;
Κατὰ τὸ κοπάνισμα μήπως ἐλέγοντο εἰδικὰ δίστιχα ή φράσεις διὰ τὸν
συντονισμὸν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας; Ζωτικός πλανχερχώντο-
ρο. τοῦ ζύγια. διὰ. τοῦ. παλατέρων. ἀπόδοσιν. ταν. Τέλε-
χοντο. τοῦ. ξένης; "Ἐγκα. ἔλα. γειτονος. κι. ἄλα. τ. ἀχυρά
οινα. ταν.. " Σύρω. - Σύρω. χειράρους, ...! Ιδε. ευλογην. σελ. 8-10

- 23) Πότε τὸ πρώτον ἔγινε χρῆσις ἀλωνιστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν τόπον σας.
Ποῖος τὴν ἐπρομηθεύθη (πρόσωπον, συνεταιρισμὸς κλπ.). (Περιγρά-
ψατε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῆς).

ΑΙΓΑΙΑ ΗΜΑΤΙΑ Απν. επορμηδενητ. ἀ. Συνεταιρισμός του
Χορίου.

β'. Λίχνισμα

- 1) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισμένοι στάχυες, ἀτομισμένοι διὰ τὸ λίχνισμα; (ἐν
Αίτωλίᾳ: λειώμα, ἐν Κρήτῃ: μάλαμα). Με ποῖον ἐργαλείον σωρεύεται
τὸ λειώμα διὰ τὸ λίχνισμα; πῶς λέγεται τοῦτο; (εἰς Κρήτην:
θρινάκι, εἰς Αίτωλίαν καὶ Πελοπόννησον: δικριάνι, ἀλλαχοῦ; δικιργιάγι)
καὶ ποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ.. Οἱ αλωνισμένοι. στάχυες δεν.
ἔχουν. διαμερέρων. ὄνομασιαν. Τὸ. λειώμα. σιρεν-
ειαν. μὲ. τὸ. δικριάρ. ιαί. μὲ. τὸ. δικιργιάδι, ζύγινον.,
ἔργα λένον. σχήματος. Τριγωνον. Ισοπλεύρων καὶ μὲ
ζυγινην. λαρινην. μηνας. 1,30 - 1,50 μ. - Ιδε. ευλογην. σελ: 14-

Ο σχηματιζόμενος σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον ή ἐπίμηκες;
Προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ λίχνισμα (ἀνέμισμα) πρὸς ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀχύρου

ἀπό τὸν καρπόν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν; Μήπως μαχαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι; Τί λέγεται κατὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ πρὸς ποιὸν σκοττὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο; **Οὐχιηραίζομενος.** Εὔρος ἔχει σχῆμα ὀπραγγύλιον. Εἰς τοιν. εὐρῶν. σύντεται. ἔνα πεταλον. ζάχυν. καὶ ἔνα εκόρδον. διδ. νὰ μη βασιλεῖται γένηται. ἀπό πανόραμα. περαστικού. Οὐδέγει. πέργασον. πατά τὴν τοποθεσίαν. ταῦτα.

- 2) Μὲ ποιὸν ἑργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα; (Πῶς λέγεται τοῦτο: φτυάρι, θρινάκι; Ιχνογραφήσατε τοῦτο. **Το λιχνίσμα γίνεται μὲ τὸ χρύσιο. φτυάρι. (λιχνοθικυαρο)**) μὲ τὸ χρύσινο. παρπολότοι. . . διδ. ευλογία. σελ. -14-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Ποιὸς λιχνίς (ἀνεμίζει) αὐδρός, γυναῖκας εἰδικός λιχνιστής ἐπ' ἀμοιβῇ; **Λιχνίζει. ἢ. ὁ. ἀνδρός. ἢ. γυναικά, ὁχιείδικός. λιχνιστός.**

- 4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρά τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὅποια μετὰ τὸ λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ (εἰς τίνας τόπους καλοῦνται: κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπός ἀπὸ τοὺς κοντύλους ἢ τὰ κόμπια; Ποῦ συνθίζεται νὰ γίνεται δεύτερον ἀλώνισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ώστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σῆτος κλπ; **Λέγονται. εινύβαρα. Ο. παρπός. ἀποχωρίζεται μὲ τὸ. κόπιον. γυναικάμα, διδ. τοῦ. κόπιονος. Δεῖν... συνθίζεται. δεύτερον. ἀλώνιγμα. διδ. τῶν.... πλοκῶν. ταῦν. ζάχυν.**

- 5) Πῶς γίνεται ἡ ζεῦξις τῶν ζώων διὰ τὸ δεύτερον, ώς ἀνωτέρω, ἀλώνισμα; Ποῦ ἀπαντᾶται τὸ ἀλώνισμα τοῦτο πῶς λέγεται; (Ἐν-

Κρήτη: ξεβαθυντισμα καὶ καρπολώνεμα). διὰ ποῖα δημητριακὰ συνηθίζεται τοῦτο . . .

Δέοντος εὐεστού τοιούτων ἀποκόνιμων . . .

6) Ἀφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (ἀνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα, πῶς γίνεται ἡ διαλογὴ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα χονδρά τεμάχια τῶν σταχύων (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ; . . .

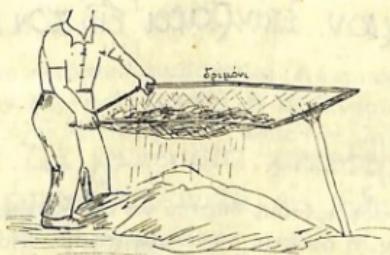
Ἡ διαλογὴ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ ἐναπομέναντα
χονδρά. ἔχετο μὲν τὸ δερμόνι. Τόνος ἦτο ἐκ
λακαρίνης. πατασκευάζετο. μηδὲ εἰδίκων τεχνίτων, φανο-
ποιούν, φερόν τρύπας εἰς τὴν βασιν τοῦ.

Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ ἀνέμισμα, απομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν
ὑλῶν ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου, ἢ διὰ ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κοσκί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

νων μὲν ὅπας διαφόρων μεγεθῶν· π.χ. μὲν τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον
κατὰ τόπους: βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

(Περιγράψατε λεπτομερῶς τοὺς ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ καὶ σήμερον) τρόπους χωρισμοῦ τῶν κόκκων τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὰ ὄχυρα καὶ τὰς ἄλλας ὄλιας. Ἰχνογραφήσατε δὲ ἡ παραθέσατε φωτογραφίας τῶν ἐν χρήσει ἐργαλείων καὶ σκευῶν)

Η. Διαλογί. Ἐγίνετο παλαιότερον μέτό δερμόν,
επίμερον δέ, μὲν ρυγχανός.
· Ίδε. συλλογὴν σελ. 15.

7) "Οταν ἑτοιμασθῇ, ὡς ἀνωτέρω, ὁ καρπός σχηματίζεται εἰς σωρόν; Μὲ ποιῶν ἐργαλείον σωρεύεται; Χαράσσεται ἐπὶ τοῦ σωροῦ σταυρός; Πῶς χαράσσεται καὶ ποία ἡ μορφή του. Μήπως ἐμπηγνύεται κατόπιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σωροῦ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ λιχνίσματος (θρινάκι, φτυάρι), ἐπακοινωνεῖ δὲ καὶ προσκύνησις καὶ ἀσπασμὸς τοῦ σωροῦ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ. Μέρα τοῦ λιχνίσματος

δερμώματος ὁ λαρυγγός εὑρεῖται εἰς σωρον. Εποχής τοῦ μέτο διπλού σταυρού τοῦ σωρούν. Καὶ τὸ διπλό σταυροῦ τοῦ σωρού
χαράσσεται το εκμά τον σταυρού μέτο διπλού σταυρού. Προς τὸ ἀναστολικόν. Μέρος. Καὶ ὁ πιπληνύεται
λαρυγγιού διπλού σταυρού εἰς τὸ μέντον τοῦ σωροῦ.
Πασκινήσεις ἡ φίλημα τοῦ σωροῦ δὲν γίνεται.

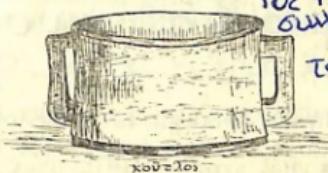
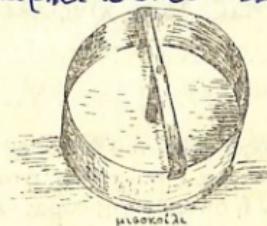
8) "Αλλαζει μεταφερθῆ ὁ καρπός (σίτος, κριθή κλπ.) εἰς τὴν ἀποθήκην.

Οὐδέποτε ἔδιψον. ἐπικρατεῖ εἰς τὸν κόπον. μας...

γ'. 1) Ποίας ὀφείλεται πρὸς τρίτους ἔπειτε νὰ καταβληθοῦν εἰς εἶδος ἀμέσως εἰς τὸ ἀλώνι. π.χ. ἡ δεκάτη, κοινῶς δεκάτισμα. Ποία ἦτο ἡ συνήθεια. "Ηρχετο ὁ δεκατιστής εἰς τὸ ἀλώνι; Μὲ ποιῶν μέτρον (δοχεῖον) ἐγίνετο ἡ μέτρησις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς κλπ., διὰ τὴν εἴπραξιν ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ τοῦ «δεκάτου». (Σημειώσατε τὸ ὄνομα τοῦ μετρητοῦ, τὴν

χωρητικότητά του είσι δύκαδας, είσι κοιλά κλπ., παραθέσατε δὲ καὶ ίχνογράφημα αὐτοῦ βλ. κατωτέρω σχετικάς εἰκόνας).....

• Η μόνη όψεις ἦτο. ἡ δειάστρι. Κατεβάσθε το. εἰς τὸν δειάστρον μετά τῶν ἀλκωνισμῶν. εἰς τὸ ἄλωνι.
• Η μέρφησις τῶν δημητριανῶν ἔγινετο μετὰ τὸ "ταχάρ",
χωρισμότος τῆς ονόδαν. Σχῆμα ως κατατέρω.

Ιδε ιχνογρ. εἰς
σωματ. σελ. 15
ταχάρ

2) Ποῖα ἄλλα βάρη κατεβάλλοντο εἰς εἶδος εἰς τὸ ἄλωνι;

- α) τὸ παπαδιάτικο, +
- β) τὸ ἀγροφυλακιάτικο,
- γ) τὸ γυντιάτικο,
- δ) τὸ ἀλωνιάτικο κλπ.

ΑΘΗΝΩΝ

Σημειώσατε τὰ ἐν χρήσει παλαιότερον μέτρα τῶν δημητριακῶν (δνομα, χωρητικότης, σχῆμα, καὶ παραθέσατε ίχνογραφήματα ἢ φωτογραφίας αὐτῶν)

Μαστράζθετο. Μαί το. γελαδαριάτικο (βουνόδαν).
Διὰ τὸ μέρφημα τῶν δημητριανῶν. ἦτο. ἐν...
χρήσι. τὸ "ταχάρ".

3) Ποῦ ἀπεθηκεύετο κατόπιν ἡ παραγωγὴ (δικαρπός) ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ ἐντὸς τῆς οικίας (εἰσ ποῖα δοχεῖα) ἢ εἰς ἀγρούς ἐντὸς εἰδικῶν λάκκων; (Σημειώσατε λεπτομερῶς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τὰς σχετικάς σύνηθείας) Τα. γεννηματα. μεσεδέροντα. εἰς τὸν οικιαν. Μιαν. Μαί. ἀπόθεμνοντα. εἰς εἰδικά δοχεῖα...
ζύσινα. το. ἀμπάρια.

4) Τὸ ἄχυρον ποῦ ἀπεθηκεύετο. Εἰς ἀποθήκην (ἄχυρῶνα) ἐντὸς τοῦ χωρίου ἢ εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ παρὰ τὸ ἄλωνι. Πᾶς ἐγίνετο ἢ ἀποθή-

κευσις εις την υπαιθρον; ~~Η ἀποστηνεντις του ἀχύρου~~
~~Ἐγίνετο. ἐντός του χαρίου εἰς ἀχύραντα.~~

- 5) Πᾶς ἔγινετο (ἢ γίνεται) ἡ διαλογή τοῦ σπόρου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θερισμοῦ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους στάχυς ἢ μετὰ τὸ ὄλωνισμα;

~~Η διαλογή του σπόρου ἐγίνετο. ναι γίνεται
μετά τὸ ὄλωνισμα.~~

- 6) Μήπως ὅπου γίνεται ἡ διαλογή τοῦ σπόρου πρὸ τοῦ θερισμοῦ κατα-
σκευάζεται τότε ἢ μετὰ τὸν θερισμὸν πλέγμα (πλεκτή) ἐκ σταχύων,
τὸ ὅποιον ἀναρτᾶται εἰς τὸ εἰκονοστάσιον ἢ ὅπισθεν τῆς θύρας κλπ;

~~Ναι. λασανεκάβεται πλέγμα ἐλεαχινό! μετα-
τὸν δερισμὸν, τὸ ὅποιον ἀνερχάται εἰς τὸ εἰκο-
νοστάσιον τοῦ σπόρου.~~

Πῶς λέγεται ἡ πλεκτή αυτή; Ποιον τὸ σχῆμα της· ποῦ φυλάσσεται.
πρὸς τοῖον σκοπὸν καὶ ἐπὶ πόσου χρόνον ~~Σχειτό σχῆμα~~
τοῦ εταμφρού. ~~Κατασκευασται εἰς τὸν πηρόν. Τού. Ει-~~
πρωτοσπειρούν, ὅποιος τοῖον τοι ετάχνα τον εντός
τοῦ σπόρου. ~~Λέγεται δε σφράγος.~~ ΔΕ ΕΤΗΣΤΑΙ ΠΥΡΑΙ

- α'. 1) Κατὰ ποίας ἡμέρας τοῦ ἔτους λαμβάνει χώραν κατ' ἔθιμον εἰς τὸν
τόπον σας ἄναμμα φωτιᾶς εἰς τὸ υπαιθρον. (Π.χ. παραμονὴ Χριστου-
γέννων, ἐσπέρας 23 Ἰουνίου (Κληδόνου), Ἀποκριές, πρώτη Μαρ-
τίου, Πάσχα (κάψιμο τοῦ Ἰούδα), ἐσπέρας τῆς 31 Αὐγούστου κλπ.)

~~Μαται. τίς... μεγάλες. Αποκριές. Λαμπτάνει χώ-
ραν. παρ' ἔθιμον. τὸ ὄντακτα τῆς φωτιᾶς. εἰ-
τὸν. τόπον. μας.~~

Εἰς ποίας ἡμέρας, ποίαν ώραν καὶ εἰς ποῖον μέρος
τιν. λαμπτάνει. τῆς. Τριαντ. Αποκριάς (Τυραδά-
χον), ταῖς νυκτερινός ώρας. εἰς τ. ἀλώνια
τοῦ χαρτού.

2) Πῶς λέγεται ἡ φωτιά αὐτή ; (π.χ. φανός, ἀφανός κλπ.).....

"Η φωτιά πέρασμα" ψυλλιαλίδα.

β'. 1) Ποιοι ἀνάπτουν τὴν πυράν παιδιά, ἡλικιωμένοι, ποιος ὅλος ;

Την ἀνάπτουν μόνον παιδιά.

2) Ποῖος ἢ ποῖοι συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διὰ τὴν πυράν.

Τὰ κλέπτουν ; "Αν ναι, ἀπὸ ποιὸν μέρος ; *Η ψυλλιαλίδα γίνεται μὲν οὐρανός. δρυός, μέδρα καὶ ξυρά ξύλα, ταῦτα όποια συλλέγουν τὰ παιδιά ἀπὸ τὸ δάσος...*

3) Πῶς γίνεται ἡ συγκέντρωσίς των. (Περιγράψατε λεπτομερῶς)

Τὰ παιδιά, συντεχωσ. ἀγόρια. ἡλικιώς 10-20.

ἔχων πτυχαίνουν εἰς τὸ δάσος παρέες - παρέες.

καὶ συγμενεργάνουν. ξύλα καὶ μέδρα. Εν συνεχείᾳ ταῦτα μετασερφερούν εἰς τὸ χαροί. καὶ προστίθουν αὐτὰ μίαν κανεραν πρός φύλαξιν.

γ'. Ποῖοι αἱ συνήθειαι εἰς κάθε τόπον διὰ κάθε πυράν ;

1) Προσευχαί, διάφοροι ἐπικλήσεις, ξόρκια, ἄσματα, κρότοι, θόρυβος. Καταγράψατε τὰ σχετικὰ κείμενα

? Ίδε... εἰς σχετικόν. εντολήσιν... εελ.. 16-23..

2) Πηδήματα, χοροί γύρω ἀπὸ τὴν πυράν. (Περιγραφή λεπτομερής)

? Ίδε.. λεπτομερῆ. στεριγχραφήν. εἰς σχετικόν... ευλογήν... εελ.. 16-23..

- 3) Τί καίονται εἰς τὰς πυρὰς αὐτάς (κάψιμον τροχοῦ ὀμάξης, λου-λουδιῶν τοῦ Μάρτη, τοῦ στεφάνου τῆς Πρωτομαγιᾶς κλπ.)

Οὐδέν. ἀναμειρένον. παίσεται. εἰς τὰς πυρὰς....
αὐτάς.....

- 4) Καίονται (ἢ ἔκαίοντο) ὁμοιώματα π.χ. κατὰ τὸ Πάσχα ὁμοιώματα τοῦ Ἰούδα (περιγράψτε λεπτομερῶς)

Δέν. παιονικαί. ὁμοιώματα. τοῦ. Ιούδα. κατὰ.
τὸ. Πάσχα.....

5) Παραθέσατε λεπτομερῆ περιγραφήν τοῦ ἔθιμου εἰς τὸν τόπον σας Ἀπό πολλές πηγές ἐναρτίζεται ἀρχικῶν ταῖς παιδιά ταῖς καραβῶν
γυαρία (εαυτοὶ δρῦς), ταῖς πέτρας καὶ λίθα. Προσαναμματα,
τείνα (ζηνταὶ παιδιά δρῦς), ταῖς πέτραις (καραβαὶ βρύσας) στα
τὴν φυλλιαλιάδα. Σά. μεσημέρι μὲτρ. ποιοδειλι. ταῖς μεγάλω-
τέρων γινεσαι τὴν φυλλιαλιάδα. Σεπτέμβριον εἰς τὸ ἄνθινον. Ένα. εαὐλό^ν υψηλό καὶ γύρων πλέουν ταῖς σφαρία, τείνα, κέδρα κ.λ.π.
γιαρκεὶ φραγκός (παιδί) ποι πειλαῖται τὴν φυλλιαλιάδα για να μην
τὴν καίουν ταῖς παιδιά τῆς ἄλλης παρέας ή πλέον ταῖς κέδρα
καὶ δεωρητὴ ήταν μὲν η παρέα ποι οἱ ἀνάγκη πράτη τὴν
φυλλιαλιάδα της, δεδομένου ὅτι γίνονται δύο, εἰ τὸν ἔπανω ρε-
χαλά μια καὶ εἰς τὸν κάτω ὅλην καὶ ὑπάρχει συναγωνισμός
μεγάλος. Την 10^η περίπου βραδιών τὴν ἀνάβουν ταῖς παιδιά,
μαζεύεται μόσχος αὐτὸν γεινονταί καὶ ἀρχίζει τὸ γλέντι
μὲ τραγούδια ποι κορούς χυρώσαντες τὴν φυλλιαλιάδα, έτσι
ὅταν μεσσῖν ὅλα ταῖς γύλα. —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ιον .- Συλλογή στοιχείων του γεωργικού βίου ἀπό την προετοιμασίας
διεν την σποράν την δημητριακῶν μέχρι του ἀλωνισμού καὶ την ἀποθηκεύσεως
αὐτῶν τοῦ χωρίου Κλεισωρείας - Βοῖου - Κοζάνης καὶ Σον .-- Ἐτήσιαι πυραί,
ἕπος Διδασκάλου Ιωνί/θεσσαλονίκης Εχολείου Κλεισωρείας - Βοῖου - Κοζάνης
Τηλεμάχου Παναγιωτοπούλου .-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ιον.-Περιγραφή τοῦ γεωργικοῦ βίου ἀπὸ τῆς προετοιμασίας θιλ. τὴν σκορδάν τῶν δημητρια-
κῶν μέχρι τοῦ ἀλαυτούμοβ καὶ τῆς ἀποθηκεύσεως αὐτῶν τοῦ χωρίου. Κλειστρέας τῆς Ἐπαρ-
χίας Βοΐου τοῦ Νομοῦ Κοζάνης^{20v.} - 'Ετησια πυραλ.-

Στις 6 άρκες τού θεινοπόρου διατίθεται το πρώτα δργυμάτα. Όργινεται τάχιστη στην πλευρά του 2 ή 3 φορές, γινεται στηλαδή το διεβδίσμα κατά τη τριβόλισμα. "Οσο πιο βαθειά δργωθεί το χωράφι, τόσο καλύτερα θα γίνουν τά δημητριακά." Εποιηθεί αργακένιος δάγρυς μένει μερικές ημέρες, για να ηλιαστεί κατά ρουφήση τα νερά του θεινοπόρου, τα πρωτοβρόγυα.

ΜΕ το δύργωμα γνενται ἀφράτο το δύργωμα· καὶ το λιπαντει με ζωὴν καθηρο. Τέθρα εἰναι καιρός ὁ γεωργὸς νῦ σπείρη τὸν ἄγρο.

‘Ο σπόρος πρέπει να είναι διαλεχτός, καθαρισμένος &πδ ζένους σπόρους καλ νά ξηρός πολυλυπανθή με ελεύθερο φύρωμακο, τη γαλαζιώπετρα (θεϊκής χαλκού).

Μέσα στό σακκί έντος άπό το σπόρο ἔβαζαν ἀλλοτε μερικούς κλάνους βασιλικούς καὶ ἔνα ἀσφυμένη. Αὐτά ἐρράπιτοντο ἐντός τοῦ σάκου πολλές κόκκινη υγραστή. "Ἐβαζαν, ἐπίσης μέσα στό σπόρο καὶ ἔνα σταφύλι.

Παρέδοσις περί του ἔθους: Νά γινεται μεταβολή το βασιλευό να είναι καρκίνος σάν σταυρός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΩΝ

Τά χαράγματα τῆς ἐπομένης ημέρας εἶναι στο πόδι ὅλοι οἱ γεωργοί τοῦ χωριοῦ. Καρούμενοι καὶ γελαστοί ζεινοῦν ἀπὸ τὰ σπέτσα τους πρῶτοι - πρῶτη γεινάντες σπείρουν. Νά τα γαϊδούράκια μπροστά φορῶμένα τά σακιά μέ το σπόρο. Ἀκολουθῶν τά βδοια μέ το ζυγό ναὶ το ἀλέτρι ναὶ πίσω δὲ γεωργός μέ τη βουκέντρα του. "Όλα τά χωράφια γεμίζουν ἀπό γεωργούς. Παντοῦ σπόρι:

Κάθε γεωργός σκορπάει μέν το χέρι του τὸ σπόρο στὸ χωράφι (σπέρνει στὰ πεταχτά, σπώς λέμε), ζενεὶ τὰ βρύσια καὶ μὲν τὸ ἀλέτρι ζαναρογῶντει τὸν ἄγρο, γιὰ νὰ σκεπαστοῦν οἱ σπόροι μὲν τὸ χῶμα. Γιὰ νὰ σκεπαστοῦν οἱ αὐλακιές , πόδη ζητοῦν μὲν τὸ ἀλέτρι καὶ νὰ τριψθῇ καλδὲ τὸ χῶμα , δὲ γεωργός σβαρντζεῖ τὸ χωράφι.

Κατά τό Μέρτιο ρέχουν στά δημητριακά καὶ προπαντός στό σιτάρι καὶ στό κριθάρι λείασμα. Τό Μέλι τά βοτανίζουν καὶ βγάζουν τά ἀγριόχορτα, δηλαδή τά ζελάνια, τά δηποτά ζημιδύνουν τέλι καλλιέργειες ὅπαν δημιουργούνται αἴθοντα.

Περὶ τὸ τέλη Ἰουνίου ἀρχίζει δὲ θερισμὸς καὶ τελειώνει περὶ τὰ μέσα τοῦ Ιουλίου.

βράδυν ἔτοιμαζουν τά δρεπάνια καὶ τίς παλαιμαριές, καθός καὶ τά πλατύγυρα φάσινα καὶ πέλλα.

Καὶ νῦν πρωΐ — πρωΐ, μιὰ θύρα πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ήλιου, βρέσκονται στὸ χωράφι καὶ θερίζουν μὲν χαρά τὸ σιτέρι οὐ τὸ κριθέρι. Πιάνουν μὲν τὴν παλαιμαριά πολλὰ καλάμια μαζὶ καὶ στὴ στιγμή τὰ κέδρουν μὲν τὸ δρεπάνι. Καὶ θερίζουν γρήγορα, γρήγορα τὰ καλάμια μὲν τὰ χρυσοκέτρινα στάχυα, τὰ δικτυά τοκοθετοῦν ἐπὶ τῶν.

"Αλλοι θερίζουν καὶ ἄλλοι δένουν δεμάτια. Συνήθως τὰ δεμάτια τὰ δένουν 2, ἐκ τῶν δύοιων ὁ ἔνας ἄνθρας.

Στρώνουν μιὰ ὑγρή δέσμην μὲν χειρόβουλο ἀπὸ καλαμιά βρέζας καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοκοθετοῦν χειριές ἐναλλάξ τοὺς στάχυας μὲν τὰ καλάμια τους, δύος ἄνθρωπος θερίζονται.

Πιδ πέρα θερίζουν ἄλλοι θερίσται καὶ πιδ πέρα ἄλλοι καὶ ἄλλοι....
Σ' ὅλα τὰ χωράφια γεωργοὶ χαρούμενοι, ἄσθρες καὶ γυναῖκες, θερίζουν. Καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς τους τραγουδοῦν. Καὶ σ' ὅλα τὰ χωράφια ἀκούονται τὰ ώραῖα τραγούδια τοῦ θερισμοῦ.
Τραγουδοῦν χαρούμενοι, διειτεί ζέσασφαλίζουν τὸ φωμὶ τῆς χρονιᾶς.

* Θεραγουδοῦσσαν κατέ τὸν θερισμὸν τὰ κάτωθι τραγούδια:

- I.— - Θά σὲ ρωτήσω πεθερά,
καὶ σένα δόλια μέννα
τὸ τίνος εἶν' αἱ πολιτεῖαι;
ποὺς βρίσκουν εἴτε ἀλεύθεροι;
Δικά σου εἶναι μαυρομάτα,
δικά σου μαυρομάτα.
- Θά σὲ ρωτήσω πεθερά
καὶ σένα δόλια μέννα
τὸ τίνος εἶναι τ' ἄλογα
ποὺς βρίσκουν στὰ λειβάδια;
- Δικά σου εἶναι υψηὶ μου
δικά σου μαυρομάτα.
- Θά σὲ ρωτήσω πεθερά
καὶ σένα δόλια μέννα
τὸ τίνος εἶν' ὁ νιούτσικος
ποὺς κοίτεται στὴν Κέρκη;
- Δικάς σου εἶναι υψηὶ μου
δικάς σου μαυρομάτα.
- Λίκος νέα φάρη τὰ πρόβατα
καὶ ἀρκούδα τὰ φοράδια
σιμά στὸν ἄντρα τῶν καλδ
σιμά στὸ παλληνάρι.-

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- 2.- - Θεγγάρι μου ὀλδλαμπρο
καὶ στρογγυλό φτειασμένο
ἔσθ μὲ φέγγεις κὶ ἔρχομαι
κὶ ἔρχομαι ἀπ' τὰ ζένα.
Χτυπῶ την πόρτα τρεῖς φορές
τὸ παραθύρι πέντε,
σκυψτω φιλῶ τὴν κλειδαριά
καὶ τὴ γεμίζω δάκρυα.
- Γιὰ ζέπνα κρητική μου
ἔρχομαι ἀπὸ τὰ ζένα.
- 'Εγώ ἄντρα δέν καρτερῶ,
ἄντρα δέν περιμένω.
Πολλοῖς μὲ λένε χάθηκε
κὶ ἄλλοι μὲ λένε παντρεύτ(η)κε.
Λαν εἶσαι σὸ δ ἄντρας μου
κὶ ἄν εἶσαι κὶ δ καθηκόντος
δεξιὲ σημάδια τοῦ θεοῦ
σημάδια τῆς αἰώνιας.
Ἐχεις ἐλπία στὸν οὐρανὸν
τοῦ θεοῦ, οὐρανὸν τοῦ θεοῦ,
εσθ εἶσαι σὲ μνήμει μου
ἔσθ μαὶ δ καθηκόντος
Δέν τοῦτο πατέρα τοῦ
ἀπόρχεσαν ἀπ' τὰ ζένα,
νᾶ γένω γῆς νᾶ περπατῆς
γεφύρι νᾶ περάσῃς,
νᾶ γένω κὶ ἔλογο γοργό^ν
νᾶ περπατῆς καβύλα,
νᾶ γένω κὶ ἀσημδηκούντα
νᾶ σὲ κερνῶ νᾶ πίνῃς,
ἔσθ νᾶ πίνῃς τὸ κρασί^ν
κὶ ἔγώ νᾶ λέμπω μέσσα.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3ον.- - Ψηλό βουνό δινέβατνα
νᾶ πελεκήσω μέρμαρα,
νᾶ' ροῆς νερδ στόν κῆπο μου
νᾶ' ροῆς νερδ στὴν πόρτα μου
γιὰ νᾶ ποτέσω τές μηλιές

τές ιδικινες τριανταψυλλιές,
νά κάνουν μήλα ιδικινα,
νά κάνουν μήλα πράσινα,
νά βάλω στάν μπαργιδινα μου,
νά πάρη ό νιδυμπρος νερδ,
γιατί νά λουστή νά μπερμπιστή,
νά πάρη στή νύφη καλ νά'ρθη.-

4ον.- - Μένυα μέ καιοπάντρεφες
καλ μ'έδυκες στονδι κάμπους.
Έγω στό κέμμα δε βαστή,
νερδ ζεστό δέν πίνω.
Έδω τρυγδες δε λαλοῦν
κι οι κούκιοι δέν τό λένε,
τό λένε οι Άγραφιδισσες
τό λένε σάν μοιρολόνι.
Όποιοι είχαν διάποστον ζεντειά
καλ γυιούς παρασέπεισουν,
πέστους να μη τούνται περούν,
γιατί τους περιέβαλαν.
Επηγγε καλ τη δικιδίου τισταλό
κι άπομενες έρθη.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

5ον.- - Πήρε βροχή , πήρε δροσιά
πήρε νά σκοτεινιάζει ,
πήρε ό λύκος τό παιδί
άκρι τής μάννας τά χέρια.
Χέλιοι πεζοί τόν κυνηγούν
χέλιοι καβαλλαρατοι ,
κανένας δέν τόν ζήτανε ,
κανένας δέν τόν φτάνει ,
κι ή μάννα πόζει τό παιδί
σιμδ , κοντά τόν ζήτει .
Λιφος μου λύκο τό παιδί^{τό}
καλ πάρε τό μουλάρι
γιατί νά χορτάσης ιδικιαλα
γιατί νά χορτάσης ιρέας.-

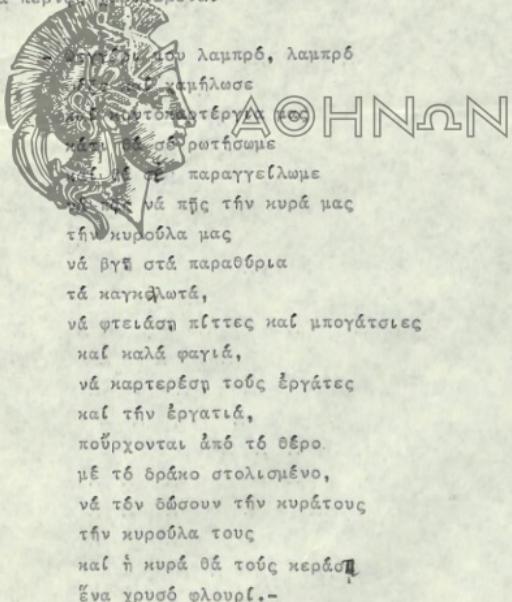
6ον.- - Πού ήσουν Περιστεροβλα μου
! / . / /

τόσο κατρδ χαμένη;
 - Επέ πλάγια ήμουν κι εβοσκα
 στούς οάρπους φυιζεροῦσα,
 καὶ τώρα κοντά στήν "Ανοιξι,
 κοντά στό Καλοκαίρι
 βγῆκα νά μάσω λοσθουδα
 μέ τ' ἄλλα τά κορίτσια,
 ή ή μάννα μου μ' ἀγνάντευε
 ἀπό μιάν φολήν ραχοδλά.-

7ον.- - "Ολο τδ Μάν, Μάν
 κι ὅλο τδν λύγουστο,
 ἥλθα γιά νά σέ πάρω
 καὶ μοθ κάνεις τδν ἄρρωστο.
 "Ελα, ξέλα μετ' ἔμενα
 νά περνής αποτωμένα.-

8ον.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

9ον.- - Παπαδοπούλα θέριζε
 μ' ἔνα χρυσό δρεπάνι
 ./. / . /

- ζυπδλυτη, ζεζνωτη
 κι διεδ νερδ σκασμένη
 κι ζνας διαβάτης πέρασε
 καλ τήν καλημεροῦσε.
- Καληέρα σου λυγερή.
 - Καλῶς τον τό διαβάτη.
 - Κέρη μ' γιατί είσαι μοναχή
 καλ μοναχή θερίζεις;
 - Τόν ζντρα μου ζχω στήν ζενιτειά
 καλ λεπει δέκα χρονια,
 δικδη διδ τόν καρτερώ
 τρία τόν παντεχαλνω,
 ζν δέν 'ρθη κι ζν δέ φανη
 καλδγρια θέ γίνω.
 - Κέρη μου έγω είμαι δ ζντρας σου
 έγω είμαι δ καλδς σου.
 - Ζένε ζν είσαι δ ζντρας μου,
 ζν είσαι δ καλδς μου,
 δεζε σημάσια τού σπιτερώ
 λανέμεσα στήν κάμαρα
 χρυσδ καντήλι φέγγει,
 πού φέγγει τές γλυκές αγές
 πού τά καλά σου βάζεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΘΟΥ.- - Θεγγάρι μου λαμπρό, λαμπρό
 τριγνω ςκυλωμένο,
 αύτού φηλά πού περπατεῖς
 καλ χαμπλά λογιάζεις,
 τό δικδ μου τό παλληνάρι
 σε τέ ταβέρνα κάθεται
 σε τέ σομπέτι πίνει;
 Τού τένος χέρια τόν κερνοῦν
 καλ τέ δικδ μου στέκουν;
 Τού τένος στόμα τόν μιλεῖ
 καλ τό δικδ μου στέκει;
 Τού τένος μάτια τόν κοιτοῦν
 καλ τέ δικδ μου κλαγνεῖ;

- ΙΙον.-
- Μικρή λυγερή στολίζονταν
ἀπό τὸ πρωτὸν ὡς τὸ βράδυ.
 - Βάνειν τὸν ἥλιο πρόσωπο
καὶ τὸ φεγγάρι στήθος
καὶ τὸν καθέδριο Λύγερινδ
τὸν βάνειν δακτυλίδι
καὶ πάρνει ἔνα κατηφορο
στὴν μάννα της νᾶ πάρ.
 - Καλημέρα σου μάννα μου;
 - Καλῶς την τῇ Μαρία.
Μαρία μου τὸν ἥρθες μοναχῆ
χωρές ἄντρα κοντά σου;
 - Μάννα τὸν ἄντρα ποὺ μοῦδωσες
αὐτὸς εἶναι Γραμματικός,-
παπᾶς θέλει νά γίνηρ
κι ἐγώ παπαδίζεν γίνομαι
τὰ μαδαράκια την ώνω.
Κι ἐγώ σαν παπά
νάχητε μέσα στο αβδο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΙΙον. Παπαδοπούλα Μερίσα

ο' ἔνα κοντὸν προσώπο,
τὸν ὅργο, ὅργο προσώπο
καὶ τὸν ὅργο ποὺ προσένατ
καὶ στὸ δεμάτι κοδμποσε
νᾶ κάνηρ τὸ σταυρότης.
"Ἄτι μάρ' σταυραδελφή
νᾶ δέσωμε δεμάτια
νᾶ μάσωμε τὸ σιτάρι
νᾶ μῆ τὸ πάρρ ὁ ἀέρας.-

ΑΘΗΝΩΝ

- Ι3.-
- Κάτω στὸν ήλιμπο καὶ στὴν Ἐλασσόνα
θερίζει ὁ Γιάννος μαζί μὲ τὴν Παγώνα.
 - Ξέρχημα βάζουν ὁ Γιάννος κι ἡ Παγώνα
ποιές θά διφάσῃ προτοῦ νά ῥεῖ τὸ γιόρμα.
Διφάσεις ἡ Παγώνα προτοῦ νά ῥεῖ τὸ γιόρμα.
 - Νερό βρέ Γιάννο γιατέλ θά πεθάνω.
 - Νερό σὲ δίνω καὶ σὲ γλυτώνω
κι ἄλλοτε στοέχημα
μαζί μου νά μή βάζῃς.-

Μέ ένα είδικο δόλο, μπτερό κατά το ένα άκρο, το στρέβλο δένουσν τα δεμάτια. Μετά το δέσιμο τ' ἄφθινους έντος τοῦ θεριζομένου ἄγρου γιανά νά πλιαστούν μερικές ήμέρες.

Τό πρώτο δεμάτι τῶν στάχεων ποδ θά δένουν την πρώτη ήμέρα, τό τοποθετούν όρθιο καὶ οἱ θερισταὶ εῦχονται νά μαζέψουν I.000 κιλά (Κιλό = 20 δικάδες).

Από τό τελευταῖο χωράφι ποδ έχει σιτάρι γίνεται ὁ δράκος (δέσμη ἀπό στάχυα σε σχῆμα σταυροῦ), ὁ δράκος στολίζεται με τά ώραιατερά λουλούδια τοῦ ἄγρου. Δένουν τή δέσμη μὲν κόκκινη κλωστή .

"Οταν πλέκουν τό δράκο λένε τό ἔξης τραγούδι :

" Δέστε αὐτὸν τὸν δένδρο (δράκο)

πᾶς τὸν δέρνει ὁ ἀέρας,

πᾶς τὸν κυματίζει ".-

Τά παιδιά μετά τῶν προσφέρουν στὸν πατέρα, τοῦ εὔχονται καὶ τοῦ χρόνου, ἐνῷ ἔκεινος τὰ φιλοδωρεῖ.

Ο δράκος τοποθετεῖται εἰς τὸ εἰκονοστάσι τῶν την ήμέρα ποδ θά πρωτοσπείρουν, δηπότε τρέβουν τά στάχυα του έντος τοῦ σπόρου.

Συνήθως γιάν τό δράκο κάνουν καὶ διάφορα μαζίσματα.

Υπάρχει συνήθεια ὅταν τελειώσουν τοῦ δράκου, τοῦ θερισταὶ νά πετοῦν φηλά τά δρεπάνια καὶ τοὺς στρέβλους.

Από τές πιδ κοπιδεις ἐργασίεσται τοῦ μητροῦ πότο τό ἀλάνισμα τῶν σπαρτῶν μὲς ζεῦ-
ΑΚΑΔΗΜΙΑ Από τοῦ μητροῦ πότος αἵτος διατάσσονται τάξις συγχρόνως μεταξύ τῶν πατέρων, τά δρόποτα απήλαταν τοῦ πράγματος μαρτυρίατος τοῦ θεοῦ ή τούλαχιστον δὲ ἀλόγων ποδ συντομεύουν κατά πολὺ τὴν ἐργασία.

"Οταν τελειώσῃ ὁ θερισμός ἐπὶ δράκου τοῦ καὶ ἐμφανοῦς ἐδέψους ἔτοιμάζουν τό ἀλάνι.

"Ένας κυκλικός χῶρος 8-10 μέτρων διαμέτρου.

Πρέπει ἀρχίσει τό ἀλάνισμα καθαρίζουν τό ἀλάνι μὲν τὴν τσάπα ἀπό τά χόρτα. Μετά τό ἀλείφουν μὲν μετίγια κέντρων βαθύ, νεροῦ καὶ ἀχνού.

Ετῇ μέση στό ἀλάνι θ' ἀλανιστούν καθ' ὅλο τό θέρος, βραδέως καὶ μὲν ιέβιο ὑπομονή, τά σπαρτά, χωριστά κατ' εἶδος, σετος, βρύμη, κριθέρι καὶ σπριτα.

Σκορπίζουν μέσα στό ἀλάνι τό σπαρτό μὲν τῇ βοήθεια ἐνδές ξυλίνου ἐργαλείου, τό δηπότον δονομάζουν δικράνι. Τοῦτο εἶναι μια ζεύλινη ράβδος χονδρί, μήκους I,30-I,50 μ., ἡ δρόποτα καταλήγει εἰς δέσιτα γωνία.

Κουβαλούν τά δεμάτια μὲν τά ζῆτα στό ἀλάνι. Λίνουν τά δεμάτια καὶ τά στρώνουν ἀπλωτά γύρω ἀπό τῶν στεντζέρο, ἀφίνοντας ένα κενό, γιατὶς ἔκειται δέν ήμπορούν νά πατηθούν τά στάχυα ἀπό τά ζῆτα.

Δυσ βρέθια " Τό ζευγάρι ", θά ἐκτελέσουν τὴν ἐργασία αὐτήν . Τό δένουν νά πιεσθή πρώτα ἄρθρονο νερό. Τά πλησιάζουν τό ένα κοντά στό ζάλλο ὃς I,5 μ. καὶ τοποθετούν ἐπὶ τοῦ τραχιλού τῶν ζεύλινο χονδρό ἐργαλεῖο τό ζυγό, ὁ δρόποτος συγκρατεῖται ἐπ' αὐτῶν μὲν τές ζεύλες, σιδερένιες γυριστές βέργες.

Διειδή μη βαδίζουν τα βρόδια πάντοτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς τροχιάς, ὁ διδηγός των ὡς τιμόνι χρησιμοποιεῖ τὴν τριχιλίαν, σχινές μὲν τὸ δόπον τὰ βρόδια εἶναι συνδεδεμένα ἀπὸ τῶν στέντερο, σύροντας καταλλήλως πότε ἀπὸ τὸ ζένα καὶ πότε ἀπὸ τὸ οὔλλο οὔκρο, ἀλλὰ καὶ παραγγέλλει εἰς αὐτά "ἔσω" ἢν θέλῃ νῦν πᾶνε πρός τὸ κέντρο τοῦ ἀλωνιοῦ ἢ "γύρω-γύρω γειτανούς" ἢν θέλῃ νῦν πᾶνε πρός τὰ ξένα.

Εἶναι εὔκολο νῦν φαντασθεῖ κανεὶς ἀνθρώπους ἔργαζομένους κατὰ ἀπὸ τῆς καυτερέστερης τοῦ Καλοναυτιρινοῦ ἥλιου ἀκτῆνες, μέσα σ' ἐναὶ ἀλάνῳ σκεπασμένο μὲν σώνεφο σκόνης, στρωμένο μὲν ἀκάνθεσι καὶ ἄλλα ζιζάνια τῶν σπαρτῶν, ἀσταθοῦς ἐδάφους, ἐνῷ δὲ ἴδρυτας ρεῖς ποτάμιοι καὶ θ' ἀντιληφθῆ πράγματι, τοῦ δόρο προσέφερε εἰς τοὺς γεωργοὺς τῆς ιλλασεως αὐτῆς ἢ σημερινῇ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ δόπον τῶν ἀπήλλατες τοῦ μαρτυρικοῦ τούτου ἔργου.

'Ἐνῷ τὰ ζῷα γυρίζουν, μὲν τὸ δικράνιν μαζεύει τὰ στάχυα πρός τὰ μέσα καὶ κάπου - κάπου γυρίζει τὰ ἐπάνω κατὰ κατὰ τὸ ἐπάνω ὁ γεωργός ποι ἀλωνίζει.

'Ἀπὸ τὴν ὁρθοστασία, τὸν μαδωνα, τὴν κυκλική περιφορὰ ἀναγκάζεται ὁ γεωργός νῦν τραγούδι:

- "Ολες οι μάνυες τὰ παιδιά
τὰ εἴγειαν τοῦ μέρους προκέφουν
κι λεπτούς τούς οὐλα μου
βασιλικούς τούς τούς τατα.
Γιατί τούς τούς νά σε φέν,
γιατί τούς τούς προκέφουν
η' λεπτούς τούς τούς την κλεφιά
νά τούς τούς τευγάρι.
- "Αφήνεις τούς τούς την κλεφιά
καὶ πιάνεις τὸ ζευγάρι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τό τραγούδι δύμως τεμπελιάζει τὰ βρόδια καὶ περπατοῦν ἀργά. Γίνεται στὸ τέλος κατεστροφῆς τοῦ τραγούδιοῦ του, παροτρένει αὐτά λέγοντας "ἔλα, έλα γειτανούς καὶ ὅλα τ' ἄχυρα δικά τους" καὶ συνεχίζει τὸ τραγούδι.

"Οταν πέσῃ ὁ πολύς ὁ σπέρδος τὰ ζῷα ἀπὸ τὸ ἀλάνῳ γιά νά ζεκουραστοῦν καὶ νά φάνε. Μετά μαζεύουν μὲν τὸ δικράνιν τὸ ἄχυρο γύρω ἀπὸ τῶν στρέντζερο καὶ μὲν τὸ φυλάρι καὶ τὸ "σανδός", ζόλινο ἔργαλετο σχήματος Ισοπλεύρου τριγώνου μὲν λαρή μήκους I.30- I.50 μ. μαζεύουν τὸ σιτάρι πάλι τὸ κάνουν σωρό. Μέ την τσουγκράνα μαζεύουν καὶ τὸ ὑπόλοιπο ἄχυρο ποι μένει ἐπάνω στὸν καρπό.

Μετά στρώνουν πάλι τὸ ἄχυρο καὶ συνεχίζεται τὸ ἀλάνωσμα μέχρις ὅτου γίνεται τὸ ἄχυρο φιλό γιά νά τρέψεται ἀπὸ τὰ ζῷα.

Στέλει 2 μ.μ. περίπου ἡ ὥρα τὸ ἀλάνω σγαίνει. Μέ τὰ δικράνια ρέχνουν τὸ ἄχυρο στὸν ἄχυρωθνα. Μπαίνουν μέσα μικρό παιδιά καὶ τὸ πατοῦν γιά νά χωρέσῃ πολύ.

"Ο σπόρος ποι μαζεύεται στὸ σωρό θά χωρίσθῃ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἀνέμου ἀπὸ τὰ ἄχυρα μὲ τὸ λέχνισμα.

Στήν δροχή με τό καρπολός καλ ἐπειτα με τό ζυλδφινυρρο πετούν όφηλδ ἀναλδγως της, ἐντάσσεως τοῦ ἀνέμου τδν σύμμικτο καρπό καλ ὁ ἔρεας διεώχνει τ' ἄχυρα καλ ἀρχέζει να φανεται ὁ καρπός.

Μια γυναῖκα λίχνεται καὶ ἔλλη μιδὲ μέ τῇ σκοπᾷ τραβᾶται τῇ σκύβαλᾳ ἀπὸ τοῦ σωροῦ.

"Οταν τελειώσῃ τὸ λέχνισμα τὸ δερμονήζουν μὲν τὸ δερμόν. Τοῦτο εἶναι συνήθως δοχείον στρογγύλου ἐκ λαμπρέντης καὶ κατασκευάζεται ὑπὸ εἰδίκου τεχνέτου, φανοποιοῦ λεγομένου καὶ φέρει πολλὰς ὅπας εἰς τὴν βάσιν του διὰ νὰ καθαρίζεται ὁ καρπός καὶ νὰ πέφτῃ εἰς τὸν σωρὸν, ἐνῷ τὰ ζενά σώματα παραμένουν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἀδειάζονται κατόπιν εἰς ἄλλον σωρὸν, παθητικόν & θεραπευτικόν ποιον θετὸν ἀποθηκεύσουν, διότι ἀποτελεῖ τροφή τῶν ζεφων, λόγῳ τῆς περιεκτικότητος του εἰς καρπό καὶ φιλόδικον.

Μετά τό λέχμανσμα καὶ τό δεριδόνσμα δὲ καρπός σωρεύεται μὲ τό ζυλδψιμφρο καὶ μὲ τή σκουπά σὲ σωρό στρογγύλον. Ἐπ' αὐτοῦ χαράσσεται τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ μὲ τό ζυλδψιμφρο εἰς τό κέντρο τοῦ σωροῦ.

Τραβούσιν ἔπειτα τὸ ζυλδόφυαρο καὶ μετροῦν πόσες παλάμες τῆς χειρός ήτο τό μέρος πού χώθηκε στὸ σωρό καὶ ὑπολογίζουν πόσες δικάδες εἶναι δλοις ὁ σωρός. Κάθε παλάμη εἶναι πενήντα δικάδες περίου.

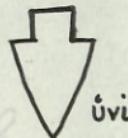
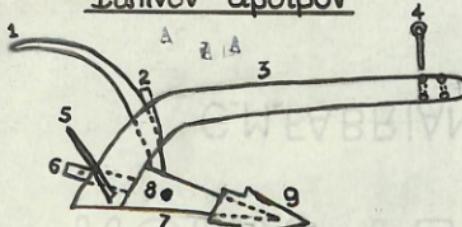
Γιά άμερθεια μετρούν τό σωρό μὲ τό ποσό της αρμηνικήτηος II δικάδων, σακηλάζουν τόν σπόροναί τόν κουβαλούσην στό σπέτα της αρμηνικήτηος γά τόν σοδειάσουν στά ζελινα άμπα-
ρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Η Ακαδημία είναι η μεγαλύτερη σχολή της Ελλάς, με παραδοσιακές ακαδημαϊκές δέσμους στην παγκόσμια επιστήμη. Το ιδρυτικό της έργο ήταν η δημιουργία της πανεπιστημιακής κοινωνίας, η οποία συνέβασε στην ανάπτυξη της ελληνικής γλώσσας, της γενικής γνώσης και της πολιτιστικής της παραδόσεων.

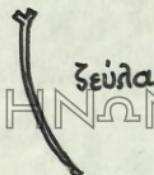
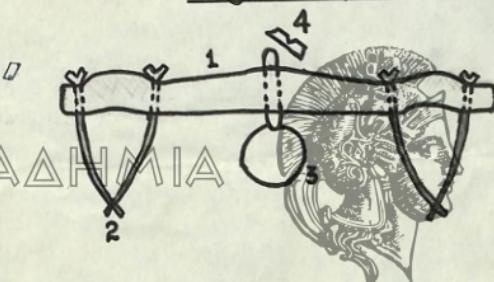
Ο λαός πρεσβεύει ὅτι δικαιόνει τον οικό του ἀλάνω, διά να ἐκτελῇ τές ἔργασσες του ὄπεταν σέλην.

Γι αντό σε κάθε συνεταιρισμό πού θα άπονται λένε: "Μικρό, μικρό τ' αλλών σου νάνας πονούγεις σου".

Εύστινον ἄροτρον

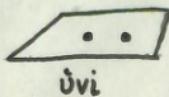
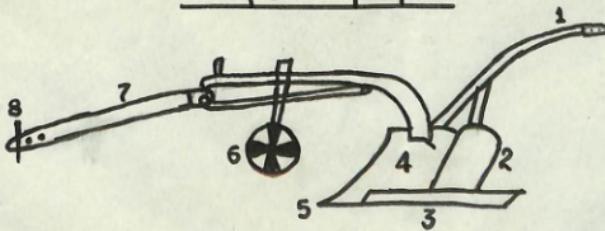
Zuxός πληίρους

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

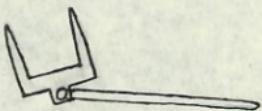
ΑΘΗΝΩΝ

Σιδηροῦν ἄροτρον

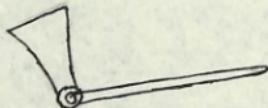

τσάπα

δικέλιον

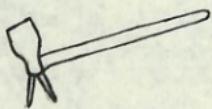

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

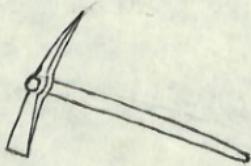

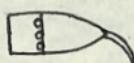
σκαλιστήρι

ΑΘΗΝΑ

καρμάς

παλαμαριά

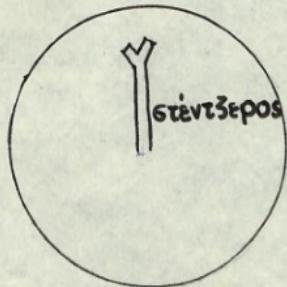

ξεχωριστά δάκτυλα παλαμαριάς.

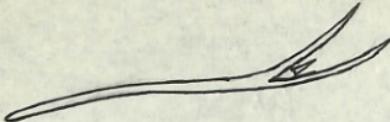
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

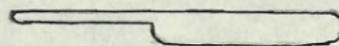
ΑΘΗΝΛΝ

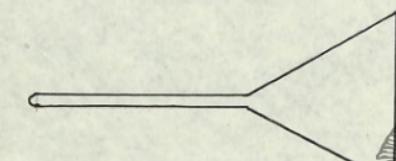
άλιώνι μὲ στέντζερο.

δικράνιον ξύλινον

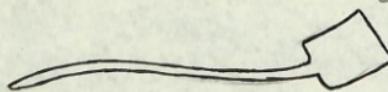
κόπιανος ξύλινος

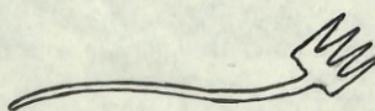
σανίδιον ξύλινον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

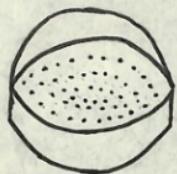
ΑΘΗΝΩΝ

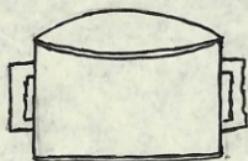
φκυσάριον ξύλινον

καρπολότοιον ξύλινον.

Δερμόνι ἐκ λαμπρίνης

Ταχάρ, χωριτικότητος 11 ὄκαδων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ε Τ Ε Σ Ι Α Ι Π Υ Ρ Α Ι

Κατά τις μεγάλες 'Αποκριές λαμβάνει χώραν κατ' ξέθιμον το αναμφατής φωτεας εἰς τὸν τόπον μας.

Τοῦτο γίνεται τὴν Κυριακήν τῆς Τρανῆς 'Αποκριᾶς (Τυροφάγου). 'Ε φωτιά λέγεται "ψυλλιαλιάδα" καὶ τὴν ἀνάβουν τὰ παιδιά μόνον. Τὰ παιδιά, συνήθως ἀγόρια ἄλικας ΙΟ-20 ἐτῶν πηγαδίουν εἰς τὸ δάσος παρέες, παρέες καὶ συγκεντρώνουν ζόλια καὶ κέδρα. 'Εν συνεχείᾳ τὰ μεταφέρουν εἰς τὸ χωρίον καὶ τὸν ιρύπτουν εἰς μίαν μάντραν πρός φύλαξιν.

Τό μεσημέρι τῆς 'Αποκριᾶς μὲ τὴν βοήθεια τῶν μεγαλυτέρων γίνεται ἡ φυλλιαλιάδα. Στήνουν ἔνα στῦλο εἰς τὸ ἀλώνιον ὑφόλιδα καὶ γύρωθεν πλέκουν τὰ ζόλια καὶ τὰ κέδρα. Τὴν " φυλλιαλιάδα " τῇ φυλάγει ἔνα παιδί γιατὶ νά μη τὴν κάφουν τὸ παιδιά ἀλληλος παρέας καὶ θεωροῦ ἡττημένην ἢ παρέα πον θά κάφη πρότη τὴν " φυλλιαλιάδα τῆς".

Τό ἀπόδγευμα τῆς 'Αποκριᾶς καὶ περὶ ώραν 4ην μ. μ. δ 'Ιερέως παλαιότερον ἐκτυποῦσε τὴν καμπάνα καὶ συνεγκεντῶντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωροῦ διά να παρακολουθήσουν τὸν ἑσπερινόν. Μετά τὸ πέρας αὐτοῦ παρετάσσοντο κατά ἄλικα καὶ φύλο πρὸ τοῦ 'Ιερέως καὶ συνεχωροῦντο ἐνώπιον τοῦ πατέρος μεταξὺ των διά τὰς τυχόν φιλονικίας (παραζηγήσεις) ὅλου τοῦ ἔπου.

Τό βράδυ καὶ μετά τὸ φαγητό ἔγινεν τοῦτο τὸ θεάτρον τοῦ Λαζαρίου τὸ πισθεῖται εξιμεταξύ τῶν συγγενῶν. Οἱ μηαδέτροι ἐπιστέποντες τούς μοριακούς τοῦ θεάτρου παταλαπάνην σύγχρονοι μετασχηματων

τοῦ πατέρος αὐτοῦ εμφορούσαν.

Τὴν ΙΩνην υγιερεινὴν περίκου ώραν ἀνέβαινε τὸ φυλλιαλιάδα, μαζεύεται κόδιμος ἀπό τὴν γειτονιά καὶ ἀρχίζει τὸ γλέντι μὲ τραγούδια καὶ χορούς γύρω ἀπό τὴν φυλλιαλιάδα.

" Τέλος Τρανέες μπρέ μπρέ μπρέέες
τέλος Τρανές 'Αποκριέες".

Τὰ ἀλληλοπειράγματα δίνουν καὶ παῖδες μεταξὺ ὅλων τῶν παρευρισκομένων. Π.χ. φωνάζει δέ Κέντοιος τὸ Σιδημό εἰς τὸ δίνομα του ήταν ἀπολογηθῆ δέ Σιδημός, δέ Κέντοιος τοῦ λέει: " Ἐγώ τούς ξεχειμασα ἐσύ νά τούς ξεκαλοκαιρίλας ", δηλαδή τούς φύλλους ή" ἐγώ τούς μαδρους ήτε σε τές ξαπρες ", δηλαδή τούς φύλλους καὶ φεβρες.

Συνήθως ἐτραγουδούσαν καὶ τραγουδούσην ἀκόμη καὶ σήμερον τὰ κάτωθι ἀποκριάτικα τραγούδια τὰ ὀποῖα χορεύονται συγχρόνως:

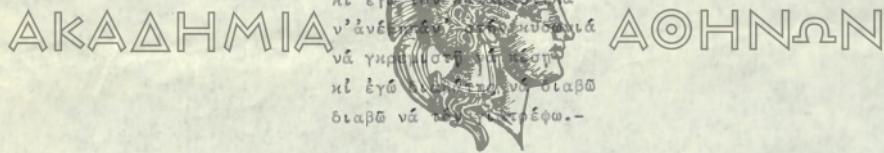
Ιον.- - 'Ανδρεμα ποιδές δούλευε
τὰ τρία τὰ δαββάτα
τὴν Κριατνή καὶ τὴν Τυρνή
καὶ τ' Ἀπ-Θοδόρ' ἀντάμα..

Ζων.-

- Τὸ κάστανο θέλει ηρασέ
καὶ τὸ καρδονι μέλι

καὶ τὸ κορέτοι φελημά
πρωτ καὶ μεσημέρι.-

- 3ον.- - Κοράσεο ναὶ τραγοδόησε
 ἐπάνω στὸ γεφύρι
 κὶ ὁ Βασιλεὺς ἀγνάντευε
 ἀπὸ τὸ παραθόρι.
- Γιὰ πέστο κόρη μ' πέστο
 ζανά δευτέρωσε το.
- "Εχώ τὸν ἄντρα μ' ἄρρωστο
 χρονῶν καὶ πέντε μῆνες
 κὶ ἀρρωστικό μὲν γέριψε
 στὸν κόσμο δὲν τὸ βρέσκω.
Γυρεῖνει ἀπὸ λαγῆ τυρὶ¹
 κὶ ἀπ' ἀγρογέλοι γάλα.
" Ωσπου νᾶ πάντα μήπον νᾶ 'ρεθ
 δ' ἄντρασιν τὸν αρρωστίησε
 κὶ ἄλλα τραγοδίαια
 κὶ ἔγε τόν μετανοεῖνα
ν' ἀνέρεσθε, αρρωστικά
νᾶ γηραιοτάτην τὸν κόσμο
κὶ ἔγε τὸν τραγοδίαν τοιαβώ
διαβῶ νᾶ τοῦτο τοέφω.-

- 4ον.- Σκέζω ρέζω τὸ λειδνι
 βρέσκω τὴν Πανάγια μέσα,
ποδ ἔβαζε τὸ κοκκινάδι
καὶ τὸ ἔρημο φυιασίδι.
Δέν σὲ πρέπει μωρ' Πανάγιω
πούχεις ἄντρα ζεχασμένο,
δόντας πάρ στὸ χωράφι
ἀστοχῷ τὸ ἔνα βόδι
καὶ τῇ γοιάρα μὲ τὸ σπόρο.-

- 5ον.- Βγῆκα φηλά Παπαδούλα μου
 βγῆκα φηλά στὸν "Ολυμπό
κὶ ἀγνάντεφα τριγύρω.
Βλέπω κομμάτι Παπαδούλα μου,

βλέπω κομμάτι σύννεφο ,
 βλέπω κομμάτι ἀντάρα,
 μωρ' Παπαδούλα μου.
 Δέν εἶναι κομμάτ' Παπαδούλα μου
 δέν εἶναι κομμάτι σύννεφο,
 δέν εἶναι κομμάτι ἀντάρα,
 μόν, εἶναι κόρη Παπαδούλα μου,
 μόν, εἶναι κόρη τοῦ Παπᾶ,
 πούρχεται ἀπ' ἀμπέλοις.
 Φέρνει τάκ μῆλα Παπαδούλα μου,
 φέρνει τάκ μῆλα στήν ποδιά,
 τάκ κίτρα στό μαντήλι
 κι ἔγω ἔνα μῆλο ζήτησα Παπαδούλα μου
 κι αὐτή μου δίνει πέντε.-

6ον.- - Ποιδς εἶδες ἥλιο ἀποθραύσες
 κι ἄστρα τὸ μεσημέριον
 ποιδς εἶδες κόσμον τοῦ
 στοῦν ἀλέφτες κατεβαίνεις
 κι ἡριακήν τόν τοῦ
 περιπετεσμηνήροι,
 βγῆκανε τὰ κλαυθμούλια
 νά ρίζουν στό σπήλαιο
 Ρέχνεις δὲ πρῶτος μὲν ψυρρή
 πάει σέ τριανταπέντε
 κι ἀπό τό πολὺ τό ρεζέμο ,
 ἀπ' τό πολὺ παιγνίδι
 τῆς ζεθληκώντες τό κουμπή
 κι φάνηκε δὲ λατιμός της.
 Κι ἔνα μικρό κλεψτόπουλο ,
 μικρό διαβολημένο ,
 ἀπ' τό χέρ' την ἄρπαζε
 καὶ στό Δεσπότ' την πάει .
 Κατέβα κάτω Δέσποτα
 γιάνα νά μᾶς στεφανώσῃς.-

7ον.- - Πού ἥσαν ἐφές Καρα- Μηέη
 ἀντιπροφές τό βράδυ;
 - Προφές πέμουν στή μάννα μου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

καὶ φές στήν ἀδελφή μου
κι λάπδης κιμούν στήν καλή μου
καὶ στήν καλούδα μου.-

- 8ον.- - Κατώ στήν αἴσκρη πέτρα
κάτω στό γιαλό,
παῖζουν τά παλληκάρια.
Παῖζουν χαίροντας
καὶ ρέχουν τά σπαθία
στόν ἀνθίφορο
καὶ βάρεσσαν τό Γιάννυ
τδν πραματευτή.
Τούρηοι τδν παραστέκουν
καὶ Ρωμαῖοι τδν κλαῖνοι.
Γιέν κι ἡ καλή γυναῖκα τ'
νάτην πούρχεται
μέ δυσ παιδιά της
τρίτο στήν καλή.
-
- ΑΚΑΔΗΜΙΑ · ΑΘΗΝΩΝ
- Κατώ στήν αἴσκρη πέτρα
καὶ στήν πεντάλια
διδόεινα χρονία της τεττά
πάνει καλόγρια
καὶ οὔτε τό σταυρό της κάνει
καὶ οὔτε προσκυνδει,
μόν' τά παλληκάρια βλέπει
καὶ χαμογελᾷ,
μόν, στό σταυροδρόμι βγαίνει
καὶ κρασί πουλάει.
- Πέρνα δέ ένας, πέρνα δέ ἄλλος
πόσσο τό κρασί Τασσόλα
πόσσο τό κιλό;
- Πέντε-δέκα τούς γερόντους
τούμπα τά παιδιά.-

- Ιον.- - "Οσα κάστρα μι λίγη
κι λίγη περπάτησα
σάν τ' ἀρσένη τό κορίτσι

δέν μπορῶ να ἰσθ.

Καθες Κυριακή δλλάζει

καλ στολίζεται

καλ στή σκάλα κατεβαίνει

καλ γυαλίζεται,

καὶ ὁ Μεχιέτ - Ἀγᾶς διαβαίνει

καλ την λόγιασε.

Ρέχνει μήλο καλ την ιρούει

δέν το δέχεται.

Ρέχνει μάλαμα καὶ ἀσῆμι

χαμογέλασε.

Πέντε παλληκάρια στέλνει

στήν Ἀρσένινα

καὶ ἄλλα πέντε στόν Ἀρσένη

δέν μπορῶ να ἰσθ.

- Ηα μας δώσρε το κορίτσι

στό Μεχιέτ - Ἀγᾶ.

- Δέν το δίνω το κορίτσι

στό Μεχιέτ - Ἀγᾶ.

δέν μας δίσας απολογήσουμε

απ τόν αργαλειδ.

- Το Μεχιέτ - Ἀγᾶ οι

καλ τόν ἀγαπ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πιον.- - Παίρνω τό ντουφεκάκι μου

μιά ζέρεχε μιά χιδνιζε

καλ την γιά κυνήγι

καὶ ἄς βρέχη καὶ ἄς χιονίζη.

Βρέσκω λαγή λημέριαζε,

πέρδικα κελαπούσσε.

Ρέχνω σκοτώνω τό λαγό

μιά ζέρεχε μιά χιδνιζε,

λαβόνω την περδίκα

καὶ ἄς βρέχη καὶ ἄς χιονίζη.

Κάθομαι καλ τη μαγείρεψα

σ'ένα χρυσό τηγάνι.

Βάζω καλνθ της δημορφες,

καλνθ της μαυρομάτες

καλνδ καὶ τὴν ἀγάπην μου
τὴν κάνω τὸ τραπέζι.-

I5ov.- Μωρ' ἔβγα, ἔβγα βλάχα μου
νᾶς δῆς τοὺς Ἀρβαντες.
φέρνουν τὸ βλάχο ζωντανό,
τὸν φέρνουν καὶ δεμένο,
μὲ τρεῖς ἀλυσίδες στὸ λαιμό^ν
μὲ τρεῖς τέσσερες στὰ χέρια.-

I5ov.- Κυνηγδς ποδ κυνηγοῦσε εἰς τὰ ὅρη μιᾶς φορᾶ,
ἔτυχε νά συναντήσῃ μιᾶς ἑρμοκιλποσιᾶ.
Προχωρεῖ καὶ μπαίνει μέσα μὲ λυπτερή καρδιά,
βλέπει ἐκεῖ ποδ προσκυνοῦσε μιᾶς μικρή καλογριά.
- Καλογραῖα μου τῆς λέγει τ' ὄνομά σου ἐπιθυμῶ.
- Τ' ὄνομά μου δέ στὸ λέω γιατὶ θά μὲ λυπθῆς,
γιατὶ μηδεμία αἴτια καλογραῖα νά μὲ δέ.
- "Οσα μηδεμία παρβούσσα καὶ στὴ μέση μιᾶς σιμωτιάς,
την τούτην μηδεμίαν θαμιένη κυνηγδς καὶ καλογριά.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

I5ov.- Βολιούμητα πορτούματα δύο,
βολιούμητα πορτούμητε,
βολιούμητα πορτούμητε,
πολὺ μακριά στὰ ξένα.

"Οσα βουνά κι ἂν διαβη,
ὅλα τέ παραγγέλνω,
βουνά νά μή χιονίσετε,
κάμποι μή παχνιστήτε,
ὅσο νά πάω καὶ νά ῥεῖ
καὶ πέσω νά γυρίσω.

Βρέσκω τὴν πόρτα σφαλιστή
τὸ παραθύρ' κλεισμένο.

Βαρᾶ τὴν πόρτα τρεῖς φορές
τὸ παραθύρι πέντε.

Κατέβα κέρη π' ἄνοιξε,
ἄνοιξε τὸν καλὸ σου.-

I5ov.- "Οσα κακά κι ἂν ἔκανες

καημένες λούνα μου,
 ὅλα συμπαθησμένα,
 μδν' τὸ κακό ποθὲ ἔκαμες
 καημένες λούνα μου ,
 συμπαθησμό δέν ἔχει ,
 ποθὲ χάλασες τὴν βουλγαριάν,
 τὸ ἔρημο Ἰζερέτσα . (Χωρίον Καστορίας νῦν Πετροκούλακης).
 "Εμοφες μανυλίτσες μὲ παιδιά,
 γυναῖκες μὲ τοὺς ἄντρες,
 πήρες τὸ χέλια πρόβατα,
 τὰ πεντακόσια γέδια,
 πήρες τὸ στειρογέλαδα
 μὲ τὰ λαυπρᾶ κοιδούνια.
 Στὸν Ἀλ- Αιτά ζημέρωνες
 στὰ πράσινα λιβαδιά,
 τσοπαναραίους ζβαζες
 στὴν ἀερίνα γιά νά τὰ πράσινα
 κι οἱ λουβριώτες τὰ στενά,
 σκυλιά παραδομένα ,
 ΛΥΤΑΙΑ πρόδωσαν
 κατέψεν λούνα μου ,
 καὶ σ' ἔκαναν καρτέρι .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- Ι6.- "Ολα τὰ κάστρα χαίρουνται ,
 ὅλα χαροκοπιοῦνται ,
 μδν' τὸ κάστρα ἀπ' τὰ Γιάννενα
 στέκεται μαραμένο .
 Μοιριολογοῦσε κι ἔλεγε
 μοιριολογάει καὶ λέει :
 Νάταν δὲ κάμπος θέλασσα
 καὶ τὰ βουνά ποτάμια
 γιά νά πνιχτοῦν οἱ Τάταροι
 ποὺ φέρνουν τὰ φιρμάνια .
 Φέρνουν φιρμάνια κόμινα ,
 πράσινα καὶ γαλάζια .
 'Εκεῖ ποθὲ πᾶν' τὰ διάβασαν ,
 τὰ διάβασαν καὶ στοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ τὴν πόρτα .
 Νά σηκωθῆς Ἀλῆ - Πασᾶ
 νά φύγῃς ἀπ' τὰ Σαράγια .

•//•//

Κλ ὁ Ἀλῆ- Πασᾶς τοῦς ἔλεγε
κι ὁ Ἀλῆ - Πασᾶς τοῦς λέει:
- Καλλιο νά 'δω τό αἰμάρου
στή γη νά κοκκινίζω,
παρά νά 'δω τό άστρο μου
ἄλλος νά τό πατήσῃ.-

* Η συλλογή έγένετο ἐν Κλεισωρείᾳ Βοΐου καὶ ἀπὸ πρώτης (Ιης) Φεβρουαρίου ζωες
(Ιης) πρώτης Μαρτίου 1970, ὑπὸ τοῦ Τηλεμάχου Παναγιωτοπούλου , Διδασκαλοῦ Κλεισωρείας
τῆς 'Επιπλευτικῆς Περιφερείας Βοΐου Νομοῦ Κοζάνης.

Πληροφορηταί: 1) Ἄνδρεας Βασιλιόπουλος, συνταξιοῦχος Ο.Γ.Α , ἐτῶν 77, γραμματικαὶ^{γνῶσεις Δημοτικοῦ, μάταιος Κλεισωρείας - Βοΐου - Κοζάνης καὶ}
2) Ἰωάννης Πετροβλής, συνταξιοῦχος Ο.Γ.Α. ,ἐτῶν 69, γραμματικαὶ^{γνῶσεις Δημοτικοῦ, μάταιος Κλεισωρείας - Βοΐου Νομοῦ Κοζάνης.-}

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΗΝΩΝ

Τηλεμάχος Ν/ Παναγιωτοπούλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙΘ/ΤΗΣ ΔΗΜ/ΕΚΠ/ΣΕΩΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΒΟΪΟΥ

*Αριθμ. Πρωτ. 901

*Ἐν Σιατίστῃ τῇ 1-4-1970

Πρός

Τό Κέντρον *Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς
Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν
Εἰς Ἀθήνας

Εἰς ἔκπλεσιν ἡπ*ἀριθμ. 55584/28-5-1969 διαταγής *Υπουργίου
*Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων,

ἔχομεν τὴν τιμὴν νά πέμψωμεν ὑμεν συνημένως *Ἐρωτηματολόγια
οιά γεωργικά ἐργαλεῖα καὶ κατ*ἔθιμον πυρᾶς συμπεπληρωμένα ὅπο
τῶν Διδασκάλων τῶν κάτωθι ἀποτελούν σχολείων τῆς Περιφέρειας
τιμᾶν:

1) Δημ. Σχολείου

2) "ΑΘΗΝΑΝ

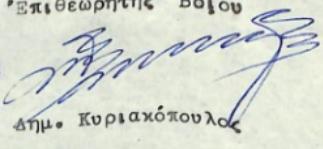
*Ἀγροτοβιβλίων Περιφέρειας Βοΐου

Πλατείας

"ΑΘΗΝΑΝ

Μετά τιμῆς

*Ἐπιθεωρητής Βοΐου

Δημ. Κυριακόπουλος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΥ ΕΛΛΑΣΙΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΙΦΟΡΡΟΓΙΑ ΡΟΤΤΕΤ
ΕΠΟΧΙΚΟΝ ΙΤΩΝΕΩΝ ΚΛΕΙΟΡΙΑΣ

Άριθμ. Αριθ. - 33 -

"Υποβολή

Συμπεκληρωμένου έρωτηματολογίου μετά σχετικής συλλογής διαφόρων στοιχείων τού γεωργικού βίου καὶ τῶν κατ' ἔθιμον ἔτησίων πυρᾶν" -

"Ἐν Κλειστερεῖ τῇ 17ῃ Μαρτίου 1970

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΚΠΑΙΔ. ΓΕΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

*Αριθ. Αριθ. 897

Επίλεκτο τη 23-3-1970

Πρόε

Τὸ Κέντρον τῆς "Ελληνικῆς" Λαογραφίας τῆς
Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν
(Διά τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχο-
λείων Περιφερείας Βοιου)

Εἰς 'Αθήνας.

Λαμβάνω τὴν τιμήν, νὰ ὑποβέλω "Υμῖν, συνημ-
μένως, ἔρωτηματολόγιον γεωργικῶν ἔργαλεών
καὶ κατ' ἔθιμον πυρᾶς συμπεκληρωμένον δεδν-
τως, ὃς καὶ σχετικήν συλλογήν διαφόρων στο-
ιχείων τού γεωργικού βίου καὶ τῶν κατ' ἔθιμον
ἔτησίων πυρᾶν τού χωρίου Κλειστερείας - Βοιου.

Εύκειθέστατος
Δ/Σ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ

Τηλέμαχος Μ. Παναγιωτόπουλος